

NUORTEN AIKUISTEN KOKEMUKSIA VAPAA-AJASTAAN JÄRVENPÄÄSSÄ

Katri Lyly

Jenny-Maria Poutiainen

Opinnäytetyö, kevät 2016

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosionomi (AMK)

TIIVISTELMÄ

Lyly, Katri & Poutiainen, Jenny-Maria. Nuorten aikuisten kokemuksia vapaa-ajastaan Järvenpäässä. Diakonia-ammattikorkeakoulu, kevät 2016, 51s., 4 liitettä. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, sosionomi (AMK).

Opinnäytetyössä käsitellään nuoren aikuisen elinoloja, yhteisöllisyyttä osallisuutta, vapaa-aikaa ja nuorisotyötä. Työssä käsitellään nuoren aikuisen elämää kehityspsykologisesta sekä nyky-yhteiskunnan näkökulmasta, kertoen taustaa yhteiskunnan ja nuoren aikuisen elämänvaiheen muuttumisesta.

Tutkimus on kvalitatiivinen, eli laadullinen tutkimus, jonka aineisto kerättiin kyselylomakkein 18–25-vuotiailta järvenpääläisiltä. Kyselytutkimukseen saatiin 253 vastausta. Tutkimuksen avulla selvitettiin nuorten aikuisten vapaa-ajan viettotapoja sekä nuorten aikuisten tarvetta heille kohdennettuun toimintaan. Lisäksi selvitettiin myös nuorten aikuisille suunnatun nuorisotyön tarvetta. Kyselytutkimuksella tuotettiin tietoa siitä, millaisten asioiden parissa nuoret aikuiset viettävät aikaansa.

Tutkimuksen keskeinen tulos oli, että valtaosa järvenpääläisistä nuorista aikuisista voi hyvin, mutta joukossa on myös heitä, jotka kokevat yksinäisyyttä ja osattomuutta. Tuloksia analysoitaessa tarkastellaan erityisesti tämän joukon kokemuksia, joiden avulla selvitettiin sitä, mistä yksinäisyyden ja osattomuuden tunteet johtuvat. Iso osa vastaajista koki tarpeelliseksi nuorten aikuisten koontumispaikan, jossa voi päihteettömästi tavata ikätovereita. Nuoret aikuiset kaipaavat tietoa koulutuksesta, työstä ja muista heidän elämänsä liittyvistä asioista. Nuorten aikuisten keskuudessa kaivataan harrastuksia, jotka ovat edullisia ja joihin on helppo päästä mukaan.

Asiasanat: Nuori aikuinen, yhteisöllisyys, osallisuus, vapaa-aika, nuorisotyö

ABSTRACT

Lyly, Katri and Poutiainen, Jenny-Maria. Leisure time of young adults in Järvenpää. 51 p., 4 appendices. Language: Finnish, Spring 2016. Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services. Degree: Bachelor of Social Services.

The thesis deals with living conditions of young adults, sense of community, participation, leisure time and youth work. In the thesis young adult's life was considered from the point of view of developmental psychology as well as today's society, telling the background of society and young adult's life stage changes.

The study is qualitative, and the material was collected with questionnaires targeted to young adults in age of 18 to 25 years who live in Järvenpää. The survey was answered by 253 persons. The thesis examines leisure time activities for young adults. The aim was also to find out the needs of young adults for targeted activities and youth work. The meaning of the survey was also to produce knowledge about the activities young adults spend their time with.

The key result of the study was that the majority of young adults in Järvenpää are doing well, but there are also those who are experiencing loneliness and deprivation. The thesis examines the reasons of loneliness and feelings of deprivation. Young adults would like to have a place where gather together and meet people in same age without drugs. Young adults are in need of information and support regarding the education, work and other matters of everyday life. Young adults are hoping the low cost activities with easy access.

Keywords: Young adult, communality, participation, leisure time, youth work

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ.....	2
ABSTRACT.....	3
1. JOHDANTO.....	6
2. NUORI AIKUINEN.....	8
2.1. Nuorten aikuisten elinolot.....	11
2.2. Yhteisöllisyys ja osallisuus.....	12
2.3. Nuoren aikuisen vapaa-aika.....	14
2.4. Nuorisotyö.....	16
3. LÄHTÖKOHDAT JA TOTEUTUS.....	19
3.1. Aikaisemmat tutkimukset.....	19
3.2. Vapaa-ajan palvelut Järvenpäässä.....	20
3.3. Tutkimuksen tavoite.....	22
3.4. Aineiston keruu ja analyysi.....	22
3.5. Luotettavuus ja eettisyys.....	24
4. TULOKSET.....	25
4.1. Vastaajien taustatiedot.....	27
4.2. Nuorten aikuisten vapaa-aika.....	28
4.3. Nuoret aikuiset ja kaverit.....	30
4.4. Tiedon ja neuvonnan tarve.....	31
4.5. Nuorten aikuisten suhde nuorisotyöhön.....	32
4.6. Nuorten aikuisten kokemuksia vapaa-ajastaan Järvenpäässä.....	34
5. POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	36
LÄHTEET.....	41
LIITTEET.....	46
Liite 1. Kyselylomake.....	46

Liite 2. Kyselyn saateteksti sosiaaliseen mediaan.....	49
Liite 3. Kyselyn mainosteksti oppilaitosvierailuilla.....	50
Liite 4. Yhteydenotto oppilaitokseen	51

1. JOHDANTO

Opinnäytetyössämme halusimme pysähtyä nuoren aikuisen maailmankuvan äärelle saaden tietoa siitä, mitä nuori aikuinen tänä päivänä tarkoittaa, mikä merkitys vapaa-ajalla on nuorten aikuisten elämään ja miten nuoret aikuiset haluaisivat sitä käyttää. Valitsimme aiheeksemme järvenpääläisten nuorten aikuisten vapaa-ajan, koska olemme molemmat työskennelleet Järvenpään Kaupungin nuorisotyössä ja kokeneet pulmalliseksi sen, ettei täysi-ikäisiä nuoria voi ohjata oikein minkään vastaavan palvelun pariin. Työssämme kerromme kunnallisen nuorisotyön sisällöistä ja tavoitteista ja lain asettamista velvoitteista. Kyselylämme selvitimme nuorisotyön tarpeellisuutta 18–25-vuotiaiden nuorten aikuisten keskuudessa ja sitä, ovatko tähän ikäryhmään kuuluvat käyttäneet nuorisotyön palveluita ennen täysi-ikäisyyttään.

Tutkimusmenetelmäksi valitsimme kyselytutkimuksen, jonka avulla oli tarkoitus selvittää, millaisena järvenpääläiset nuoret aikuiset kokevat vapaa-aikansa ja heille suunnatut vapaa-ajan palvelut. Kyselyllä oli tarkoitus saada vastaus siihen, kokevatko nuoret aikuiset tarvetta heille kohdennettuun toimintaan. Kyselymme kysymykset valittiin siten, että saamme kysymysten avulla tietoa nuorten aikuisten kokemuksista yhteisöllisyyteen ja yhteisöissä toimimiseen liittyen. Kyselymme aineisto kerättiin Järvenpäässä asuvilta 18–25-vuotiailta nuorilta. Rajasimme ikäryhmän 18–25 vuotiaisiin, sillä moni taho määrittää tämän ikäryhmän nuoriksi aikuisiksi. Työssämme käytämme termiä nuori aikuinen, kun puhumme 18–25-vuotiaista henkilöistä.

Nuoren aikuisen elämään kuuluu vakiintumattomuuden tila, jolloin opiskelupaikka, työpaikka ja elämäntilanteet muuttuvat nopeasti. Tällöin yhteisöllisyyden muodostuminen on entistä hankalampaa, koska sosiaalinen ympäristö voi muuttua paljon lyhyessäkin ajassa. Nuori aikuisuus ikävaiheena on vaikea määrittää, sillä se tarkoittaa eri ikävaihetta tai elämänvaihetta, riippuen näkökulmasta josta sitä tarkastelee. Jeffrey J. Arnett kuvaa nuorten aikuisten elämänvaihetta sanoilla *emerging adulthood*, eli kehittyvä aikuisuus, jolla hän viittaa jatkuvaan nuoruuteen 18–25-vuotiailla. Arnettin mukaan, kehittyvä aikuisuus

on aikaa, jolloin määritellään omaa identiteettiä ja elämänsuuntaa. (Arnett. 2000, 469). Nuoruus on siis tänä päivänä pitkittynyt ja aikuistuminen tapahtuu pikkuhiljaa. Työssämme pohdimme, että pitäisikö palveluiden vastata myös nuorten aikuisten tarpeisiin nyky-yhteiskunnassa.

2. NUORI AIKUINEN

Nuorisolain asettaman määritelmän mukaan nuorella tarkoitetaan kaikkia alle 29-vuotiaita henkilöitä (Nuorisolaki 2006). Järvenpäässä asuu noin 40 390 ihmistä. Heistä 6260 eli 15,5 % on 18–29-vuotiaita nuoria. (Tilastokeskus 2014.) Nuorten aikuisen ikäryhmä sisältää elämäntilanteeltaan, arvoiltaan ja kulttuureiltaan hyvinkin erilaisia ryhmiä. Monien seurakuntien ja kuntien näkökulmasta nuoret aikuiset voivat olla ikäryhmä, joita nuorisotyöllä ei enää tavoiteta. Nuori aikuisuus voidaan määritellä myös tietynlaisena elämänasenteena tai maailmankuvana. (Hauta-Aho & Tornivaara 2009, 11.)

Robert J. Havighurst tunnetaan ajatuksistaan eri-ikäisten ihmisten kehitysvaiheista. Havighurst jakaa nuoruuden kehitystehtävät seuraavasti: oman ruumiin hyväksyntä, hallinta ja käyttö, maskuliinisen/ feminiinisen roolin löytäminen, kypsä suhde molempiin sukupuoliin, tunne-elämän itsenäisyys suhteessa omiin vanhempiin ja muihin aikuisiin, oman moraalin ja arvomaailman kehittäminen, sosiaalisesti vastuullinen toiminta taloudellisesti ja sosiaalisesti, sekä valmius perheen perustamiseen. Kehitystehtävät ovat haasteita, joista selviytyminen ja joiden kohtaaminen mahdollistavat yksilön kehittymisen ja siirtymisen seuraavaan elämänvaiheeseen. (Dunderfelt 1992, 81.) Vaikka kehityspsykologiassa on usein kuvattu, ettei mitään ratkaisevaa tapahdu enää kahdenkymmenen ikävuoden jälkeen, on kehitysvaiheita kuitenkin läpi elämän. Noin kahdenkymmenen ikävuoden jälkeen kehitysvaiheiden painopiste siirtyy yksilöllisyyden kehitykseen. Aikuisuus on oma vaiheensa, jossa uusia tai uudistuvia piirteitä ja taitoja voi syntyä ihmiselle. Nämä ovat sellaisia kykyjä ja taitoja, joita ihmiselle ei ole aikaisemmin voinut syntyä. (Dunderfelt 1992, 90.) Nuorelle aikuiselle tavanomaisina piirteinä pidetään itsenäistymisen ja oman identiteetin muodostumisen vaihetta ja asettumattomuutta. Toisaalta monet pienten lasten vanhemmat pitävät itseään nuorena aikuisena, vaikka heidän elämäntilanteensa onkin jo vakiintunut. (Hauta-Aho & Tornivaara 2009, 11.) Aivojen alueet, joita tarvitaan harkinnassa, sekä kokonaisuuksien ja syy-seuraussuhteiden ymmärtämisessä, kehittyvät tässä ikävaiheessa voimakkaasti. Vastuuntunto ja itsehillintä kehittyvät ja samalla kun nuoren

aikuisen persoonallisuus muuttuu vahvemmaksi. Arvostelukyky ja riskinarviokyky paranevat ja tunteiden kanssa pärjääminen helpottuu. (Väestöliitto 2015.)

Nuoren aikuisen sosiaalista toimintakykyä voidaan ennustaa lapsuuden riskitekijöiden avulla. Tällaisia tekijöitä ovat esimerkiksi lapsuuskodin ihmissuhdeongelmat, vanhempien heikko ammattiasema, lapsen aggressiivinen käytös, vaikeudet kouluun sopeutumisessa sekä vaikeudet luoda kaverisuhteita koulussa. Aikuisiällä sosiaalisen toimintakyvyn ongelmia tuovat ammatillisen koulutuksen puute, työuran epävakaisuus, alkoholin liikkakäyttö, ihmissuhdeongelmat, taloudelliset ongelmat ja rikoksien tekeminen. Usein tällaisia ongelmia kasaantuu samoille henkilölle. Vaikka lapsuudessa olisikin ollut sosiaalista toimintakykyä heikentäviä riskitekijöitä, voi aikuinen myöhemmin kokea tyytyväisyyden tunnetta siitä, ettei ole tehnyt samanlaisia valintoja kuin vanhempansa. (Nurmiranta, Lepämäki & Horppu 2012, 100.) Sosiaalista toimintakykyä tukevat aktiivinen kansalaisuus ja osallisuus erilaisissa toiminnoissa. Ystävät ja harrastukset sekä osallistuminen erilaisiin toimintoihin vapaa-ajalla luovat pohjaa sosiaaliselle toimintakyvylle. Koti ja lähiverkosta, työpaikka ja/tai opiskelupaikka ovat myöskin osaltaan tärkeässä asemassa sosiaalisen toimintakyvyn vahvistamisen näkökulmasta. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos 2015.)

Nuoruuden kehitystä kuvataan termillä identiteetin eli minäkuvan kehittyminen. Identiteetin kehittymistä voidaan hahmottaa kaksivaiheisena tapahtumasarjana. Ensin nuoret etsivät erilaisia vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia, jotka liittyvät sukupuolirooleihin, ideologiseen maailmankuvaan ja ammatinvalintaan. Vaihtoehtojen etsimisen jälkeen he tekevät valintoja näillä elämän osa-alueilla ja sitoutuvat niistä joihinkin. Muodostettuaan tavoitteen ja käsityksen suunnasta, johon haluaa elämässään pyrkiä, nuoren täytyy pohtia, miten sinne päästään. Se vaatii keskustelua vanhempien ja ikätovereiden kanssa eri mahdollisuuksista ja vaihtoehtojen tarkastelua. Tämä tapahtumasarja sisältää psykologiselta kannalta myös erilaista suunnittelua, ongelmanratkaisua ja päätöksentekoa. (Lyytinen, Korhokangas & Lyytinen 1995, 262.) Identiteetin rakentamisen ohessa, nuori aikuinen haluaa muuttaa pois vanhempiensa luota, koska lapsuuden koti edustaa tietynlaista riippuvuutta vanhemmistaan. Nuorella aikuisella on vahva tahto

selviytyä omillaan ja osoittaa itselleen ja muille, että pärjää. (Hurme & Lehtikangas 2009, 114–115.)

Tärkeä osa identiteetin rakentumista on sukupuoli-identiteetin rakentuminen. Sillä tarkoitetaan käsitystä itsestään sukupuolisena olentona, jota tuodaan esiin eleillä, pukeutumistyyllillä, ulkoisen olemuksen muokkaamisella ja meikkaamisella. Samoilla keinoilla voidaan myös korostaa sukupuolineutraalisuutta tai häivyttää sukupuolirajoja. Seksuaalikäyttäytymiseen taas liittyy ajattelu, tunteet, fantasiat, moraali ja fyysinen seksuaalinen toiminta. Tyypillisiä seksuaalisuuden määritelmiä ovat eli seksuaalisia suuntauksia ovat hetero- homo- tain biseksuaalisuus. (Nurmiranta ym. 2012, 100.)

Nuoren terveen identiteetin rakentumisen kannalta on tärkeää, että hän saa palautteen menestymisestään. Tällöin hän joutuu pohtimaan sitä, miten hänen elämäntilanteensa ja saavutuksensa vastaavat hänen alkuperäisiä tavoitteitaan ja toiveitaan. Tällainen arviointi vaikuttaa siihen, millaiseksi hänen minäkuvansa ja itsetuntonsa kehittyvät. Onnistuminen ikäsidonnaisten haasteiden kohtaamisessa tukee myönteisen minäkuvan syntymistä, kun taas epäonnistumisen ja kyvyttömyys käsitellä kielteistä palautetta, voivat johtaa kielteiseen minäkuvaan ja huonoon itsetuntoon. Ihmisen käsitys omasta itsestään luo kivijalkaa sille, miten hän myöhemmin suoriutuu elämässään. (Lyytinen ym. 1995, 265.)

Nuori aikuisuus koostuu erilaisista elämäntilanteista, asenteista ja ominaisuuksista, joista osa on pyypillisiä nuorille ja osa aikuisille. Nuori aikuinen on aikuinen, joka itsensä etsimisen keskellä huolehtii itsenäisesti toimeentulostaan ja ottaa vastuuta itsestään. Tässä kohtaa elämää tiivis yhteys perheeseen on höllyntynyt ja ensisijainen sosiaalinen ryhmä koostuu ystävistä, harrastusporukoista tai työ- ja opiskelukavereista. ”Oikeasta” aikuisuudesta nuorena aikuisena olemisen erottaa irrallaan olemisen ja vakiintumattomuuden tila. Asettumattomuuden tyypillisiä määritteitä ovat esimerkiksi perheettömyys, opiskelu, itsensä etsiminen, arvomaailman ja perinteen kyseenalaistaminen ja parisuhteet. Kehityspsykologiassa tähän vaiheeseen on viitattu termillä orastava aikuisuus, jolla viitataan 18–25-vuotiaisiin. Tälle ikäryhmälle on tyypillistä se, ettei vielä olla aviossa eikä perhettä ole perustettu. (Hauta-Aho & Tornivaara 2009, 22.)

2.1. Nuorten aikuisten elinolot

Yhteiskunnan moniarvoistumisen ja monikulttuuristumisen myötä tämän päivän nuoren aikuisen elämänvaihe eroaa aiempien sukupolvien vastaavasta elämänvaiheesta. Yksilö ei ajattele itseään ensisijaisesti osaksi sukupolvien ketjua ja perinnettä, vaan määrittää identiteettinsä, maailmankatsomuksensa ja niihin pohjautuvat valintansa itse. Tämän päivän Suomessa yhteisön jäsenyys, perinteen ketju ja vanhempien yhteiskunnallinen asema eivät enää määrää sitä, mikä yksilölle on mahdollista tai hyvää. Nuoria aikuisia ei enää yhdistä elämänvalintojen, kiinnostuksen kohteiden ja arvojen samankaltaisuus. Nuorten aikuisten ajattelusta ja toiveista ei voida muodostaa kollektiivista kuvaa, sillä valintojen ja näkemysten kirjo on laajempi kuin koskaan. Nykypäivän nuorilla aikuisilla on paljon valintoja tehtävänä. Heillä on paljon tietoa ja heille on elämänsä aikana syötetty monenlaisia näkemyksiä. Heidän tehtävänä on omilla valinnoilla löytää itselleen sellainen polku, joka on heille hyväksi. (Hauta-Aho & Tornivaara 2009, 24–26.)

Epävarmuus tulevaisuudesta on yhteydessä aikuisuuteen siirtymisen hitauteen; epävarmuus tulevasta vaikeuttaa kauaskantoisten päätösten tekoa. Tutkinto on saatava valmiiksi ennen lastenhankintaa, lisäksi on hankittava pysyvä työsuhte ja löydettävä oikea kumppani. Työmarkkinoille pyrkivät nuoret ovat alttiita talouden rakenteen epävarmuudelle ja siirtyminen kohti täysipäivästä työelämää ja aikuisuutta on hidastunut. (Pekkarinen, Vehkalahti & Myllyniemi 2012, 40–41.) Toisaalta sanotaan, että nuoret aikuiset ovat kriittisempiä, kuin mikään toinen ikäluokka, mitä tulee esimerkiksi työn valintaan. Ei riitä, että työ on tuttua ja turvallista, vaan sen tulee olla myös kiinnostavaa ja tarpeeksi haastavaa. (Sell 2007, 5-6.)

Suurin osa suomalaisista nuorista aikuisista voi hyvin. Kuitenkin sosiaaliset piirit ja verkostot ovat helpoimmin niiden ulottuvilla, jotka voivat elämässään osoittaa kiinnittyneensä yhteiskuntaan, instituutioihin ja yhteisöihin oikeina pidetyillä tavoilla. Kiinnittymiseen liittyvät sosiaalinen pääoma, verkostoituminen, luottamus ja osallisuus. Instituutioista tai sosiaalisista muodostelmista poisjääminen (ystä-

vyyssuhteet, perhe, koulu, työ, harrastukset) tai niiden puuttuminen voivat joutaa yksinäisyyteen tai syrjäytymiseen. (Autio, Eräranta, Myllyniemi 2008, s. 86–89.)

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikko puhui Etelä-Pohjanmaan Nuorisoseuran 130 - vuosijuhlissa Ilmajoella nuorten syrjäytymisestä. Risikon mukaan tällä hetkellä maassamme on joukko moniongelmaisia nuoria, jotka eivät itse kykene auttamaan itseään. Ongelmia ovat mm. päihde- ja mielenterveysongelmat, talousongelmat, asunnottomuus ja edellä mainittujen yhdistelmä. Ongelmat ilmevät yleensä masentuneisuutena, päivärytmin puuttumisena, yksinäisyytenä ja yleisenä elämänhallinnan heikentymisenä. Risikko näkee, että tarvitaan tilanteen realisointia, motivointia ja kannustusta sekä palvelujen räätälöintiä, konkreettista asiointitukea ja rinnalla kulkemista. Ennen kaikkea tarvitaan elämän tarkoituksen löytämistä, arjen hallinnan ja vuorokausirytmien harjoittelua”, totesi Risikko. Jotta myös ne nuoret, joilla on runsaasti ongelmia, pystyvät hyötymään nuorisotakuusta, on sosiaali- ja terveysministeriön toimesta käynnissä moniakin toimia nuorten palvelujen kehittämiseksi. Risikon mukaan matalan kynnyksen toimintaa on saatava levitettyä kaikkialle Suomessa. (Risikko 2015.)

2.2. Yhteisöllisyys ja osallisuus

Yhteisöllisyyden merkitystä yksilölle ja yhteiskunnalle on pohdittu jo pitkään, kuten esimerkiksi kansalaisen osallistumisesta julkisiin tehtäviin, jolloin yksilö joutuu arvioimaan ja edistämään koko yhteisön etua, eikä vain omaansa. Parikymmentä vuotta sitten alettiin käyttämään käsitettä kommunitarismi, joka tarkoittaa ihmisten keskinäistä yhteenkuuluvuutta. Yhteisöllisyyttä on ruvettu kutsumaan sosiaalisesti pääomaksi 2000-luvulla. Nykyään yhteisöllisyyden vastakohtana pidetään syrjäytymistä. (Hyypä 2002, 48–99.) Suomessa syrjäytyneiksi luokitellaan sellaiset nuoret, joilla ei peruskoulun lisäksi ole muuta koulutusta. Tämän kriteerin täyttäviä 15–29-vuotiaita nuoria oli vuonna 2010 yhteensä noin 51 300, joka on noin 5 % tämän ikäisistä nuorista. (Allianssi ry. 2014, 24.) Syrjäytymisellä voidaan tarkoittaa myös osattomuutta, jota voi olla työttömyys, asunnottomuus tai syrjässä asuminen, sosiaalinen ympäristö, riittämätön hoito

ja huolenpito sekä huonot vaikutusmahdollisuudet. Syrjäytyminen on usein pitkän prosessin tulos, joka voi koskettaa yksilöä, ryhmää tai aluetta. Syrjäytyminen voi olla myös sukupolvelta toiselle periytyvää esimerkiksi köyhyyden, päihdeongelmien tai rikollisuuden vuoksi. (Turvallinen kaupunki 2015.)

Tarkasteltaessa käsitettä syrjäytyminen, huomio kiinnittyy usein syrjäytyneisiin ja heidän oletettuihin luonteenpiirteisiinsä: passiivisuuteen, poikkeavuuteen, avuttomuuteen. Syrjäytyminen -käsite on kiistanalainen, sillä syrjäytyminen ei ole mikään sosiaalinen fakta tai tila, vaan jotain, mitä yhteiskunnalliset diskurssit tuottavat alituisesti. (Helne 2002.) Syrjäytyminen – käsite on synnyttänyt keskustelua hyvinvointivaltion periaatteista, mutta se on synnyttänyt myös konkreettisia toimenpiteitä kuten erilaisia nuorisoprojekteja, joiden tarkoituksena on edesauttaa reunalle elävien nuorten elinoloja. (Suutari 2001.) Syrjäytymisen ehkäisyyn tähtäävät nuorten yhteiskuntatakuu sekä nuorisotyö erilaisissa työmuodoissaan. Ennaltaehkäiseviä työ- ja toimintamuotoja on lisätty sosiaalisen vahvistamisen ja voimaantumisen keinoin. Tavoitteena on lisätä hyvinvointia, toimintakykyisyyttä ja elämänhallintataitoja. (Nuorisotakuu 2015.)

Sosiaalisella pääomalla viitataan sosiaaliselle vuorovaikutukselle ominaisiin piirteisiin kuten yhteisöllisyyteen, sosiaalisiin verkostoihin, kansalaisuuteen, luottamukseen ja normeihin. Näiden piirteiden avulla yksilö voi toimia sosiaalisessa ympäristössä. Tällä hetkellä tunnetuimpia sosiaalisen pääoman määrittelijöitä on Robert Putnam, joka tuo tutkimuksissaan esille sosiaalisen pääoman yhteisöllistä luonnetta. (Nyyssölä. 2005, 13) Sosiaaliselle pääomalle keskeisiä tekijöitä ovat myönteisyys ja kasvuhakuisuus, joka tekee siitä helposti uskottavan ja tavoiteltavan. Sosiaalinen pääoma ei vähene sitä käytettäessä eli mitä enemmän ihmiset toimivat yhteisössä, sitä enemmän yksilöiden keskeinen luottamus lisääntyy ja toiminnasta tulee hyödyllistä kaikille. (Hyyppä 2005, 15–18.) Ennen käytetty sosialisatio- termi on 2000-luvun taitteessa vaihtunut sosiaalinen pääoma-käsitteeseen, joka sopii hyvin aikamme ajattelutapaan, jossa talous on määrittävämpi tekijä kuin yhteisö. Sosiaaliseen pääomaan kuuluu luottamus, jota taloudellinen kilpailu vähentää. Tämän päivän kilpailutilanne ja sosiaalisen pääoman arvo ovat keskenään ristiriidassa ja se tuo ristiriitoja nuorten kasvuun. Oma ja yhteinen etu ovat jännitteisessä asemassa, koska nuorille opetetaan

pyrkimystä tasa-arvoon, mutta samalla heitä kuitenkin kannustetaan kilpailuun heidän omaksi parhaakseen. (Näre 2005, 1.)

Osallisuus on usein esillä, kun puhutaan ihmisen hyvinvoinnista. Osallisuuden edistäminen onkin osa Euroopan unionin ja Suomen hallituksen tavoitetta, joissa se on nostettu yhdeksi keskeiseksi keinoksi köyhyyden torjumiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Osallisuutta edistämällä pyritään siis vähentämään eriarvoisuutta. Perustus-, kunta- ja nuorisolaissa käytetään käsitteitä osallistuminen ja vaikuttaminen, jotka ovat väyliä osallisuuteen. Osallisuus usein ymmärretään tunteena, joka syntyy, kun ihminen on osallisena jossakin yhteisössä esimerkiksi opiskelun, työn, harrastus- tai järjestötoiminnan kautta. Yhteisössä osallisuus näkyy jäsenten arvostuksena, tasavertaisuutena ja luottamuksena, sekä mahdollisuutena vaikuttaa omassa yhteisössä. Yhteiskunnassa osallisena oleminen tarkoittaa jokaisen mahdollisuutta terveyteen, koulutukseen, työhön, toimeentuloon, asuntoon ja sosiaalisiin suhteisiin. Ihmisen osallisuuden aste ja yhteiskunnallinen aktiivisuus vaihtelevat elämäntilanteiden mukaisesti. Osallisuuden kokeminen ja sosiaaliset verkostot toimivat suojaavina tekijöinä hyvinvointivajeita ja syrjäytymistä vastaan. Osallisuus voidaan määritellä kolmella osa-alueella tai edellytyksellä, jota ovat riittävä toimeentulo ja hyvinvointi, toiminnallinen osallisuus, yhteisöihin kuuluminen ja jäsenyys. Puutteellisuus jollakin osallistumisen osa-alueella voi tarkoittaa osallisuuden vähentymistä ja syrjäytymisriskin lisääntymistä. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos 2015.)

2.3. Nuoren aikuisen vapaa-aika

Vapaa-aika nyky-yhteiskunnassa määritellään työn ja opiskelun ulkopuoliseksi ajaksi, joka on varattu rentoutumiseen ja virkistämiseen (Tilastokeskus 2004.) Jos mietitään hyvää vapaa-aikaa, sen määritelmä voisi olla mielekäästä ja terveyttä edistävä tekemistä tai olemista, joka vaikuttaa positiivisesti elämänlaatuun ja hyvinvointiin.

Työn ja vapaa-ajan ja erottaminen on varsin uusi ilmiö, jonka toi mukanaan

vasta teollistuminen, aika jolloin siirryttiin maatoista tehtaaseen töihin. Maatalousyhteiskunnassa työtä ja muuta elämää ei koettu tarpeelliseksi erottaa toisistaan. Teollisen yhteiskunnan myötä ihmiset alkoivat elää enemmän kellon mukaan, joka tarkoitti sitä, että työnantaja omisti osan työntekijän ajasta. Kahdeksan tunnin päivittäinen työaikalaki hyväksyttiin Suomessa jo 1917. Varsinaista loma-aikaa ihmiset saivat vasta 1920-luvulla. Ennen sitä maalla oli käytössä palkollissääntö, joka määräsi yhden viikon vapaan. Käytännössä tämä tarkoitti aikaa, jolloin solmittiin uusi pesti ja tuhlatiin työstä kertyneet rahat ja siirryttiin työsuhteesta toiseen. Tätä aikaa ei vielä ole voitu määritellä sellaisena vapaa-aikana, jollaiseksi vapaa-aikaa nykypäivänä ymmärretään. (Aika-matka arkeen 2012.)

Suomalaisten vapaa-ajan vietto on moninaistunut viimeisten vuosikymmenten aikana. Informaatioteknologia on vaikuttanut suomalaisten vapaa-ajan muutokseen. 2000-luvun alussa tietokoneen käyttö on muuttunut koko kansan toiminnaksi sisältäen maailmanlaajuisen verkon käytön. Liikunnan harrastaminen on muuttunut arki liikunnan vähenemisen myötä samoin kuin liikunnan harrastamisen tavat ovat muuttuneet. Joukkue- ja sisäliikuntalajien harrastaminen on lisääntynyt ja perinteisten yksilölajien, esimerkiksi hiihdon ja yleisurheilun harrastaminen on harvinaistunut. Yksityisten liikuntayritysten järjestämä liikkuminen ja liikunnan massatapahtumat ovat yleistyneet 1980-luvulta alkaen. (Zacheus 2008.)

Vapaa-aika on suomalaisille tärkeää ja tätä ajatusta vapaa-ajan tärkeydestä tukee se, että viidennes kansalaisista haluaisi käyttää paljon enemmän aikaansa harrastuksiin ja lähes puolet kansalaisista haluaisi käyttää jonkin verran enemmän. Perheeseen haluaisi käyttää paljon enemmän aikaansa lähes viidennes suomalaisista ja jonkin verran enemmän kolmannes. Kotitöihin ja ansiotyöhön sen sijaan kansalaisilla ei ole innokkuutta käyttää lisää aikaansa. Suku ei enää ole keskeinen tukiverkosto taloudellisessa ja sosiaalisessa mielessä. Ihmiset kuuluvat erilaisiin ryhmiin omien kokemustensa ja tahtonsa vuoksi. Nuorten vertaisryhmät sekä kulttuuriteollisuus tavara- ja idolituotantoihin ovat nousseet perheen haastajiksi. Perheen ja suvun sijaan lähisuhteet- ja yhteisöt valitaan

omien mieltymysten mukaan. Vapaa-ajassa tavoitellaan monesti sellaisia tunteita, joita normaalissa elämässä vältetään. (Zacheus 2008. s 35–38)

2.4. Nuorisotyö

Nuorisolaki määrittelee kaikki alle 29-vuotiaat nuoriksi henkilöiksi. Laki ohjaa nuoren kasvua ja itsenäistymistä. Se edistää nuoren tavoitteellista toimintaa yhteiskunnassa ja nuoren elämän taitojen parantamista. Lisäksi nuorisolaki ohjaa syrjäytymisen ehkäisyä sekä parantaa nuoren kasvu- ja elinoloja. Nuorisolain tulee taata nuorisotyöllä nuoren oma ajan käyttöön kohdistuvaa aktiivisen kansalaisuuden edistämistä samoin kuin nuorten sosiaalista vahvistamista, nuoren kasvun ja itsenäistymisen tukemista sekä sukupolvien välistä vuorovaikutusta. (Nuorisolaki 2006/7, 1§-2§.) Nuorisolaki antaa raamit nuorisotyölle ja lain puitteissa nuorisotyötä voidaan toteuttaa monella eri tavalla. Lähtökohtana ovat yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus, tasa-arvo, monikulttuurisuus ja kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen. (Komonen, Suurpää ja Söderlund 2012.)

Nuorisolaissa säädetään monialaisen yhteistyön kehittämisestä paikallistasolla, jonka mukaan kunnissa tulee olla nuorten ohjaus- ja palveluverkosto, johon kuuluvat nuorten kannalta keskeiset hallinnonalat. Näihin kuuluvat opetus-, sosiaali-, terveys- ja nuorisotoimet sekä työ- ja poliisihallinnon edustajat. Lakiuudistuksen tavoitteena on parantaa nuorten mahdollisuutta saada heidän tarvitsemat julkiset palvelut ja samalla tehostaa nuorten sosiaalista vahvistamista kehittämällä nuorten varhaista tukea. Verkoston tehtävänä on suunnitella ja tehostaa yhteisiä toimintatapoja nuorten palveluihin ja edistää tietojen vaihdon sujuvuutta. (Nuorisolaki 2006/72, 7§.)

Lain mukaan kuntien nuorisolailla ja nuorisopolitiikalla, tulee kattaa nuorten kasvatuksellinen ohjaus, harrastusmahdollisuudet ja toimitilat, tieto- ja neuvontapalvelut, nuorisoyhdistyksien ja muiden nuorisoryhmien tukeminen, liikunnallinen, kulttuurinen, kansainvälinen ja monikulttuurinen nuorisotoiminta, nuorten

ympäristökasvatus sekä tarpeen vaatiessa nuorten työpajapalvelut ja etsivä nuorisotyö. (Nuorisolaki 2006/72, 7§.)

Historiallisesti katsottuna nuorisotyö Suomessa ulottuu 1900-luvun alkupuoliselle, jolloin nuorisotyöhön liittyviä tehtäviä ruvettiin siirtämään vapaaehtoisilta toimijoilta palkatuille ammattilaisille. Nuorisotyö alkoi ammatillistua toisen maailmansodan jälkeen nuorisotyöntekijöiden koulutuksen käynnistyessä ja nuorisotyön tutkimuksen viritessä. 1960-luvun puolivälistä nuorisotyötä kehitettiin laajemmin osana valtiovallan tukemaa nuorisopoliittista suunnittelu- ja tutkimustoimintaa. 1980-luvulla kehitettiin nuorisotalotoimintaa yhteisökasvatuksella ja 1990-luvulla lisääntyi hanke pohjaiset kehittämismallit ja 2000-luvulla kehittämissuunnitelmat ja nuorisopoliittiset ohjelmat määrittelivät suurta osaa kuntien nuorisotyöstä. Tänä päivänä nuorisotyö lähtee liikkeelle nuorten tarpeista ja se pyrkii tunnistamaan kuhunkin aikaan ja paikkaan täsmentyvät kulttuurit ja ilmiöt. Vapaa-ajan eriarvoistuminen, teknologiset muutokset sekä verkostomaisuuden ja projekti-luontoisuuden lisääntyminen vaikuttavat nuorisotyöhön. Nuorisotyö on jakautunut moninaisille työkentille kouluihin, huoltoasemille, kauppakeskuksiin ja verkkoon. (Komonen ym. 2012.)

Nuorisolaki antaa siis toiminnalle linjaukset, joita kuntien tulee noudattaa. Kunnat päättävät itse millä tavoin ne toteuttavat nuorisolain linjaamat palvelut. Nuorisolaissa todetaan, että palveluita toteutetaan alueellisena ja monialaisena yhteistyönä sekä yhteistyössä nuorten ja järjestöjen kanssa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015.) Myös Järvenpään kaupunki toteuttaa nuorisotyötä parhaaksi katsomallaan tavalla. Järvenpäässä nuorisotyön kohderyhmäksi on linjattu 11-17-vuotiaat nuoret. Järvenpäässä on kolme nuorisotaloa, jotka ovat auki kahdesti viikossa 11-12-vuotiaille ja neljästi 13-17-vuotiaille. Nuorisotyö järjestää yhdessä nuorten kanssa tapahtumia, retkiä ja leirejä. Nuorisotyö tarjoaa nuorille myös harrastusmahdollisuuksia, joita voi olla esimerkiksi liikuntakerhot, lautapelikerhot, kerhohajaukset, tapahtumien järjestäminen, itseohjautuva bänditoiminta tai nuorisovaltuustossa vaikuttaminen. Järvenpäässä työmuotona toimii myös koulunuorisotyö, jonka tarkoituksena on tukea nuoren kasvua ja ryhmätai-toja. Koulunuorisotyö on ennaltaehkäisevää yleistä tukea, joka kattaa kaikki ylä-

kouluikäiset järvenpääläiset nuoret. Järvenpään kaupunki jakaa avustuksia nuorisjärjestöille, jotka osaltaan työskentelevät nuorisotyön kentällä nuorisolain tavoitteiden mukaisesti. Järvenpäässä on hyvät rakenteet nuorien kuulemiseen ja sitä kautta nuorisotyötä arvioidaan ja kehitetään toimivammaksi jatkuvasti. (Jari Ahola, henkilökohtainen tiedonanto 3.12.2015)

Jos mietitään Järvenpään lähikunnissa tehtävää nuorisotyötä, voidaan huomata, että samankaltaisuuksia on paljon. Jokaisesta kunnasta löytyy nuorten kasvatuksellista ohjausta, harrastusmahdollisuuksia ja toimitiloja, tieto- ja neuvonta palvelut, liikunnallista-, kulttuurillista-, kansainvälistä- ja monikulttuurista nuorisotoimintaa sekä nuorten ympäristökasvatusta ja tarpeen vaatiessa nuorten työpajapalveluita ja etsivää nuorisotyötä. (Jari Ahola, henkilökohtainen tiedonanto 3.12.2015.) Yleisin kunnissa säännöllisesti toteutettu työmuoto on nuorisotalotyö. (Allianssi ry. 2015, 31.)

3. LÄHTÖKOHDAT JA TOTEUTUS

3.1. Aikaisemmat tutkimukset

Etsiessämme tutkimuksia nuorten aikuisten vapaa-ajasta, löysimme Myllyniemen ja Bergin (2013) tutkimuksen, joka tutkii nuorten ja nuorten aikuisten vapaa-aikaa, yhteisöisyyttä, harrastuksia ja kaverisuhteita. Tutkimuksessa painotettiin liikuntaan ja fyysisyyteen liittyviä asioita. Tutkimuksesta selviää, että iso osa suomalaisista nuorista aikuisista liikkuu hyvin, mutta iän myötä päivittäin liikkuminen vähenee. Tutkimuksessa käsiteltiin myös ystävyysuhteita. Esille nousi tulos, jonka mukaan yli puolet 7–29-vuotiaista tapaa ystäviään päivittäin ja lähes kaikki vähintään viikoittain. Ystävien tapaamistiheys laskee tasaisesti iän myötä, mutta erityisen jyrkästi ystävien tapaamistahti putoaa noin 20-vuoden iässä. 25-vuotiaista ystäviään päivittäin näkee enää kolmannes.

Raha-automaattiyhdistyksen teettämän valtakunnallisen kyselyn mukaan joka kuudennella suomalaisella ei ole mitään ryhmää tai yhteisöä, johon tuntee kuuluvansa. Huomattavaa on erityisesti se, että 18–24-vuotiaat suomalaiset ovat kaikkein yksinäisimpiä. Kaikista vastanneista noin 11 prosenttia kertoo olleensa viimeisen vuoden aikana yksinäinen usein tai jatkuvasti ja melkein neljä kymmenestä ainakin joskus. Tutkimuksen mukaan suomalaisilla on keskimäärin 18 ystävää ja neljällä prosentilla ystäviä ei ole ainuttakaan. (Raha-automaattiyhdistys 2015.)

Liisa Martikainen (2006) on tehnyt tutkimuksen suomalaisista nuorista aikuisista ja heidän elämästään. Tutkimuksessa käsitellään sitä, millaisten tekijöiden vuoksi juuri aikuisuuteen ehtineen sukupolven elämään tyytyväisyys rakentuu. Tämän tutkimuksen tulosten mukaan jokaisen ihmisen elämän tyytyväisyyden kokemisen voidaan ajatella olevan sidoksissa sekä laajempiin yhteiskunnallisiin olosuhteisiin, elämänhistoriaan, että tämänhetkiseen elämäntilanteeseen.

Tutkimuksia nuorista aikuisista löytyy seurakunnan puolelta paljon. Näissä tutkimuksissa tukitaan nuorten aikuisten osallisuutta seurakuntaan, kirkkoon ja seurakunnan nuorisotyöhön. Monissa seurakunnissa nuorten aikuisten vapaa-aikaan kuuluu edelleen nuorisotyö, joka mahdollistaa nuorten aikuisten vertaistoinnin ja kokoontumisen. Pilvi Juvonen (2010) on tehnyt Järvenpään seurakunnalle tutkimuksen nuorten aikuisten osallisuudesta. Juvosen tutkimus käsittelee nuorten aikuisten osallisuutta Järvenpään seurakunnan toiminnassa. Tutkimuksesta selviää, että Järvenpäässä on paljon nuoria aikuisia, jotka muuttavat opiskelujen, työn tai perheen perustamisen takia paikkakunnalle. Juvosen tutkimuksesta käy lisäksi ilmi, että ihmisellä on tarve tulla nähdyksi, kuulua joukkoon ja kokea yhteyttä. Usein oma paikka seurakunnassa löytyy toimintaan osallistumisen, sitoutumisen ja vaikuttamisen kautta.

Suoraan 18-25-vuotiaista nuorista aikuisista tehtyjä tutkimuksia löytyi aika vähän, mutta tämä voi johtua siitä, että nuoret aikuiset ovat käsitteenäkin melko uusi asia. Tutkimukset nuorista tehdään usein nuorisotyön ja nuorisotilojen kautta, joiden asiakkaina on yleensä 13–17 – vuotiaita nuoria. Näin ollen nuorten aikuisten näkökulma jää usein tätä kautta kerätyssä tiedossa väistämättä heikoksi. Nuorisobarometrin mukaan noin kolmasosa 18–29 –vuotiaista nuorista ei halua käyttää nuorisotyön palveluita tai ei tiedä mistä niitä löytää. (Pöysä 2013.)

3.2. Vapaa-ajan palvelut Järvenpäässä

Vapaa-ajan palveluilla tarkoitamme työn, opiskelun tai muun toimen ulkopuolista, rentoutumiseen, ajanviettoon ja virkistäytymiseen suunnattua toimintaa tai toimintamahdollisuutta. Järvenpään kaupungin tehtävänä on mahdollistaa monipuolista vapaa-ajan toimintaa. Järvenpäässä on panostettu liikuntapaikkoihin, joita ovat jalkapallokentät, jäähalli, uimahalli, uimahallin kuntosali, skeittiparkki, bmx-rampit, lenkipolut ja muut ulkoliikuntapaikat. Järvenpään kaupungin kulttuuri- ja tapahtumapalvelut pitävät sisällään kulttuuri- ja matkailupalvelut, Järvenpää-talon toiminnan, museopalvelut sekä kirjastopalvelut, joiden tarkoitus on

mahdollistaa tapahtumien järjestämistä, luoda elämyksiä ja säilyttää Järvenpään kulttuuriperintöä. Näiden lisäksi on Järvenpää opisto, joka järjestää erilaisia kursseja ja koulutuksia liikuntaan, opintoihin ja kulttuuriin liittyen. Järvenpään kaupungin Internet -sivuilta löytyy lueteltuna kaikki Järvenpäässä toimivat harrasteseurat. (Järvenpään kaupunki 2015.)

Järvenpäässä toimii yhdistysverkosto, joka kokoaa yhteen kolmannen sektorin järjestöjä. Yhdistysverkosto järjestää erilaisia kerhoja, tapahtumia ja koulutuksia yhdessä vapaaehtoisten kanssa. Yhdistysverkoston tiloilla vanhalla Sahan koululla on kolmesti viikossa avointa toimintaa, jota voisi kutsua eräänlaiseksi matalan kynnyksen kohtaamispaikaksi. (Keski-Uudenmaan Yhdistysverkosto 2015.)

Setlementti Louhelan tiloissa kokoontuu kerran viikossa kansainvälinen nuorten kerho, jossa käy paljon 18–25-vuotiaita maahanmuuttaja-taustaisia nuoria. Setlementti Louhelan työmuotoja monikulttuuristen toimintojen lisäksi ovat matalan kynnyksen olohuonetoiminta, vapaaehtoistoiminnan koordinointi, kerho- ja pienryhmätoiminta, retket ja tapahtumat, koulutustoiminta, maahanmuuttajataustaisten henkilöiden ohjaus ja neuvonta sekä sosiaalinen työllistäminen. (Setlementti Louhela 2015.)

Järvenpään Siskot ja Simot tekevät yhteistyötä kaupungin nuorisotyön kanssa. Siskot ja Simot on mukana kaupungin nuorisotyön kanssa yksityishenkilön järjestämässä pöytäroolipeli kerhossa, joka kokoontuu joka viikko. Kerhon ideana on saada 16–25-vuotiaita mukaan pelaamaan ja tuottaa kaupungin nuorille yleisesti pöytäroolipeliin liittyvää toimintaa. Siskot ja Simot haastaa myös Järvenpään seurakunnan isokoulutuksen nuoria, lukiolaisia, nuorisovaltuustoja ja urheiluseuroja mukaan toimintaansa. (Jemina Kinisjärvi, henkilökohtainen tiedonanto 2.10.2015.)

Järvenpään seurakunnan nuorten aikuisten palvelut on suunnattu 18–35 –vuotiaille. Toivotuimmat nuorten aikuisten työmuodot Järvenpään seurakunnan näkökulmasta ovat illanvietot, keskusteluryhmät, yhdessäolo ja yhteinen toiminta. Liikuntaa, leireilyä ja saunailtoja arvostetaan myös. (Juvonen 2010, 21–22.)

3.3. Tutkimuksen tavoite

Tavoitteenamme oli selvittää, millaisena järvenpääläiset nuoret aikuiset kokevat vapaa-aikansa ja heille suunnatut vapaa-ajan palvelut. Kyselyllämme halusimme saada tietää kokevatko nuoret aikuiset tarvetta heille kohdennettuun toimintaan sekä halusimme myös tietoa nuorten aikuisten mielipiteistä koskien heidän omaa vapaa-aikaansa.

Halusimme saada myös selville kokevatko nuoret aikuiset tarvetta nuorisotyölle. Kyselyssämme kysyimme, onko nuorisotyölle tarvetta vielä täysi-ikäisyyden jälkeen ja miksi. Halusimme saada paljon perusteluja vastauksille, jotta voidaan kertoa miksi nuorisotyötä kaivataan tai ei kaivata. Kyselyllämme selvitimme lisäksi, kuinka suuri osa vastanneista on käyttänyt nuorisotyön palveluita ennen 18-vuoden ikää.

Halusimme saada selville, millaisten asioiden parissa nuoret aikuiset viettävät aikaansa ja kuinka usein. Kyselyllä oli myös tarkoitus kerätä tietoa nuorten aikuisten kaverisuhteista ja siihen liittyvistä kokemuksista. Halusimme selvittää, muuttuuko kaverisuhteiden merkitys vanhetessa ja kokevatko järvenpääläiset nuoret aikuiset yksinäisyyttä. Kyselymme aineisto kerättiin 18–25-vuotiailta nuorilta aikuisilta kyselylomakkeen avulla. Kun puhumme 18–25-vuotiaista henkilöistä, käytämme heistä termiä nuori aikuinen.

3.4. Aineiston keruu ja analyysi

Valitsimme tutkimusmenetelmäksi kyselytutkimuksen, sillä halusimme saada mahdollisimman paljon tietoa tutkimuksemme pohjaksi. Kyselytutkimusta käytetään yleensä suuriin kartoituksiin, sekä myös esitutkimuksena tarkemmille tutkimuksille. Kyselytutkimus soveltuu olosuhteiden kartoitukseen ja näin ollen se sopi myös järvenpääläisten nuorten aikuisten vapaa-ajan tutkimiseen. (Anttila

1998.) Kyselymme toteutui etukäteen suunnitellun kyselylomakkeen perustella, jossa oli kahdeksan kysymystä, joista osa oli jaettu pienempiin osa-alueisiin.

Aineiston keruu tapahtui Webropol – kyselylomakkeen avulla. (ks. Liite 1.) Webropol on kyselytyökalu, jonka avulla voidaan luoda sähköinen kysely, jota voidaan helposti jakaa Internetissä. Kyselylomakkeemme avautui 19. lokakuuta 2015 ja se oli auki kuukauden ajan. Markkinoimme kyselyä sosiaalisen median kautta, sillä sen kautta tavoittaa helposti suuren määrän ihmisiä. Otimme yhteyttä myös järvenpääläisiin oppilaitoksiin, joihin pääsimme markkinoimaan kyselyämme nuorille aikuisille kasvokkain. (ks. Liite 4.) Lisäksi Järvenpään nuorisokeskus otti meidät vastaan kertomaan kyselystämme.

Päätimme vierailla oppilaitoksissa, koska siellä opiskelee useita satoja kohde-ryhmämme ikäisiä nuoria aikuisia. Vierailimme Järvenpään lukiossa Wärtsilänkadulla sekä Keudan ammattiopistossa Wärtsilänkadulla sekä Sibeliuksen-väylällä. Lähestyimme kaikkia oppilaitoksia aluksi sähköpostitse ja kysyimme mahdollisuutta tulla mainostamaan tutkimustamme paikanpäälle. Oppilaitokset ottivat meidät hyvin vastaan, ja meille oli joka koululla varattu paikka ruokalan läheisyydestä tutkimuksen markkinointia varten. Markkinoimme kyselyämme lounas aikaan, jolloin väkeä oli eniten liikkeellä. Mainostus tapahtui mainostekstien avulla (ks. liite 3.) ja henkilökohtaisella kontaktilla oppilaisiin.

Sosiaalisessa mediassa mainoskanavanamme käytimme Facebookia. Markkinoimme kyselyä omilla Facebook-tileillämme ja Järvenpään kaupungin-nuorisotyön Facebook-sivuilla. Asumme molemman Järvenpäässä, joten koimme tärkeäksi mainostaa kyselyä myös henkilökohtaisilla sivuillamme, jossa annoimme mahdollisuuden jakaa kyselyä eteenpäin. Facebookissa mainostimme Webropol -kyselyä myös erilaisten yhteisöjen sivuilla. Näitä yhteisöjä olivat Järvenpää – yhteisön sivut, Järvenpään lapsiperheiden kohtaamistuvan – yhteisön sivut, Järvenpään liikuntatapahtumat – sivu ja Järvenpään tapahtumien sivulla. Kyselyä mainostaessa käytimme aina samaa saatetekstiä (ks. Liite 2.), josta kävi ilmi kyselyn tekijät, kenelle kysely on tarkoitettu ja mihin tarkoitukseen tietoja käytetään.

3.5. Luotettavuus ja eettisyys

Saimme tutkimusluvan Järvenpään kaupungilta, jossa sitouduimme tekemään tutkimusta rehellisesti ja eettisesti. Tutkimusluvan hakemuksessa kerrottiin tarkasti, mitä tarkoituksemme oli tutkia. Kysely tehtiin Järvenpään Kaupungin nuorisotyön Webropolin kautta. Vastaajien ei tarvinnut jättää itsestään henkilötietoja, vaan vastaukset olivat anonyymeja. Tutkimustuloksia kirjatessamme otimme huomioon, ettei vastauksien joukosta voi tunnistaa yksittäistä vastaajaa.

Jotta kyselytutkimuksemme tulokset olisivat mahdollisimman luotettavia, varasimme paljon aikaa siihen, että kysely tavoittaa mahdollisimman laajan otannan järvenpääläisistä nuorista aikuisista. Käydessä läpi aineistoa, oli tunnistettava omat tunteet ja ennakoajatukset. Tutkimustulokseen vaikuttanee kuitenkin se, ettemme toteuttaneet haastattelua kasvokkain vaan annoimme vastaajille mahdollisuuden vastata anonyymisti kyselylomakkeella. Tämä tutkimusmenetelmä mahdollisti meille objektiivisen analysoinnin. Toiminnan eettisten ratkaisujen tavoitteena on ihmisen kunnioittaminen, tasa-arvoinen vuorovaikutus ja oikeudenmukaisuus. (Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä 2010, 11).

Säilytimme vastauksia luottamuksellisesti ja hävitimme vastaukset heti opintojen päättyessä. Opinnäytetyön julkaisemisen jälkeen poistimme kyselykansion kaupungin webropolista. Tutkimustuloksia analysoitaessa otimme huomioon sen, että tulkintamme on tarpeeksi selkeä, jotta kyselyn tuloksista saa oikean kuvan.

Vastauksien analysointia varten jaoimme kyselyyn vastanneet kolmeen ryhmään ikäluokittain; 18–19-vuotiaat, 20–22-vuotiaat sekä 23–25-vuotiaat, jotta pystyimme tarkastelemaan sitä, kuinka paljon ikä vaikuttaa nuoreen aikuisuuteen. Tämän lisäksi vertailimme opiskelijoiden, työssäkäyvien ja työttömien vastauksia toisiinsa. Kyselyssämme nuorilla aikuisilla oli mahdollisuus kertoa omin sanoin kokemuksiaan ja näkemyksiään. Nämä vastaukset tukevat niitä johtopäätöksiä, joita kyselylomakkeen muista kohdista saimme selville.

4. TULOKSET

Keräsimme kyselylomakkeella tietoa nuorten aikuisten vapaa-ajan vietto tavoista. Päädyimme rajaamaan kyselymme vapaa-ajan viettotavat meidän tutkimuksemme kannalta oleellisiin kysymyksiin, sillä halusimme nostaa esille osallisuuden ja yhteisöllisyyden erilaisten näkökulmien kautta. Näkökulmia olivat ystäväsuhteet, työllisyys ja opiskelutilanne, aktiivisuus urheilun ja muiden harrastuksien parissa sekä sosiaalisen median käyttö. Vastaajien taustatiedoilla halusimme saada selville nuorten aikuisten sukupuolen, iän sekä sen hetkisen elämäntilanteen, joiden avulla vertailimme eri-ikäisten ja eri elämäntilanteessa olevien vastauksia toisiinsa. Vertailimme opiskelijoiden, työssäkäyvien ja työttömien vastauksia toisiinsa. Yrittäjiä ja lapsen kanssa kotona olevia oli vastausten seassa vain muutama, joten jätimme ne pois vertailusta.

Kyselylomakkeessa kysyimme nuorilta aikuisilta, kuinka monta kertaa viikossa he viettävät aikaansa erilaisten asioiden ja vapaa-ajanviettotapojen parissa. Näitä vapaa-ajanviettotapoja olivat: olen kotona itsekseni, vietän aikaa kavereiden kanssa, pelaan tietokoneella tai konsolilla, vietän aikaa sosiaalisessa mediassa, olen yhteisön, järjestön tai seuran toiminnassa, urheilen, vietän aikaa anniskeluravintolassa ja vietän aikaa kauppakeskuksissa, kahviloissa tai ruokaravintoloissa. Kysyimme myöskin nuorten aikuisten näkemyksistä koskien kavereisuhteita. Kyselyssä vastaajille oli annettu seitsemän kavereisuhteisiin ja yksinäisyyteen liittyvää väittämää, joihin heidän tuli vastata. Väittämiä olivat; minulla on tarpeeksi vapaa-aikaa, minulla on paljon ystäviä, minulla on paljon tuttuja, minulla on muutamia tuttuja, mutta ei juuri ystäviä, koen olevani yksinäinen, haluaisin saada lisää kavereita ja tiedän, mistä uusia kavereita voi löytää. Vastausvaihtoehdot väittämiin olivat; samaa mieltä, jokseenkin samaa mieltä, jokseenkin eri mieltä ja eri mieltä.

Selvitimme kyselylomakkeen avulla nuoret aikuiset apua päätöksen teossa tai tiedon haussa. Kyselyssä vastaajille oli annettu kahdeksan tähän aiheeseen liittyvää väittämää, joihin heidän tuli vastata. Väittämiä olivat; kaipaan joskus apua päätöksenteossa (esim. koulutus, työ, ihmissuhteet), tiedän mistä voin saada

apua päätöksenteossa, kaipaan luotettavaa tietoa minun arkeani koskevissa asioissa, tiedän mistä voin saada luotettavaa tietoa minun arkeani koskevissa asioissa, kaipaan aikuista, jolle puhua, tiedän mistä löydän luotettavia aikuisia, joiden kanssa voin jutella, tarvitsen apua koulutukseen tai työhön liittyvissä ja tiedän mistä saan apua koulutukseen tai työhön liittyvissä asioissa. Vastausvaihtoehdot väittämiin olivat; samaa mieltä, jokseenkin samaa mieltä, jokseenkin eri mieltä ja eri mieltä.

Selvitimme nuorten aikuisten suhdetta nuorisotyöhön kysymällä ensin ovatko he viettäneet aikaa nuorisotyön parissa ennen täysi-ikäisyyttään. Tämän jälkeen selvitimme, kokevatko nuoret aikuiset tarvetta nuorisotyölle. Tämän teimme väittämän avulla, joka oli 'Toivoisin, että nuorisotyö järjestäisi vapaa-ajan tekemistä myös yli 18-vuotiaille.' Vastajien tuli valita vaihtoehdoista sellainen, joka parhaiten vastaa omaa mielipidettä. Nämä vaihtoehdot olivat: samaa mieltä, jokseenkin samaa mieltä, eri mieltä ja jokseenkin eri mieltä. Lopuksi oli mahdollisuus perustella vastaustaan omin sanoin.

Viimeisenä osana kyselylomakkeessamme oli kohta, jossa sai kertoa kokemuksiaan omin sanoin. Tämän kohdan tarkoituksena oli antaa vastaajille mahdollisuus kertoa mielipiteitä ja ajatuksia koskien vapaa-aikaa Järvenpäässä. Olimme muotoilleet vastaajille vapaan tekstikentän otsikolla "omia ajatuksiasi nuorten aikuisten vapaa-ajan palveluista/ toiminnasta Järvenpäässä". Tämä kysymys oli Webropolissa merkattu pakolliseksi. Todellisuudessa 155 nuorta aikuista kirkasta vastanneista kirjoitti ajatuksiaan viimeiseen tekstikenttään. Muut vastaajat ohittivat tämän kohdan kirjoittamalla tekstikenttään yhden merkin tai kirjaimen. Ne avoimet vastaukset, joita yli puolet vastanneista nuorista aikuista tuottivat, antoivat tutkimuksen kannalta arvokasta tietoa nuorten aikuisten kokemuksista, ideoista ja ajatuksista heidän vapaa-ajastaan.

4.1. Vastaajien taustatiedot

Kyselyyn vastasi kaiken kaikkiaan 253 nuorta aikuista, joista 168 oli naisia ja 85 miehiä. Sukupuolen lisäksi taustatiedoista selvisi ikä ja sen hetkinen elämäntilanne. Opiskelijoita oli kyselyymme vastaajista lähes 70 %. Työssäkäyviä oli hieman yli kolmasosa ja työttömiä vajaa kymmenesosa. Taustatietoja selvittäessä oli mahdollista valita statukseksi useampi vaihtoehto, joten osa vastaajista käy töissä opiskelujen ohella tai päinvastoin opiskelee työn ohella.

Hieman yli puolet vastanneista oli 18–19-vuotiaita. Naisia heistä on selvästi yli puolet ja miehiä vajaa neljännes. Tässä ikäryhmässä suurin osa, lähes 90 %, on opiskelijoita. Työttömiä heistä on vajaa kolme prosenttia. Osa 18–19 -vuotiaista käy töissä koulun ohella, mikä kertoo nuorten aktiivisuudesta ja tarpeesta tienata rahaa opintojen ohella. Kyselyyn vastanneista 20–22-vuotiaita vastaajia oli hieman yli viidesosa. Naiset ovat olleet aktiivisempia kuin miehet myöskin tässä ikäryhmässä, jossa yli puolet vastanneista oli naisia. Opiskelijoiden osuus vähenee iän karttuessa ja 20-22-vuotiaista opiskelijoita on enää vähän yli 60 %. Työttömien osuus taas hieman kasvaa iän myötä työttömyyden koskettaessa hieman vajaata kuutta prosenttia 20–22 -vuotiaista. Vähiten kyselyyn saimme vastauksia ikäryhmästä 23–25-vuotiaat, mutta heitäkin on kaikista vastaajista hieman yli viidesosa. Naisia tästä ikäryhmästä on yli 70 % miespuolisten vastaajien määrän jääden vähemmäksi. Opiskelijoiden osuus pienenee verrattuna edellisiin ikäryhmiin ja vain hieman yli kolmasosa tästä ikäryhmästä on enää opiskelijoita. Työssäkäyviä on 70 %. Tämä selittyy sillä, että iän myötä opiskelijoista osa siirtyy työelämään opiskeluiden päättyessä. Työttömyyttä ilmenee eniten vanhimmassa ikäryhmässä, sillä noin kymmenesosa vastaajista kertoi olevansa vailla työpaikkaa. Tämä kertoo siitä, että mahdollisten opiskeluiden päätyttyä työpaikan saaminen ei ole välttämättä helppoa.

4.2. Nuorten aikuisten vapaa-aika

Itsekseen kotona vietetään aikaa useasti. Jopa yli 70 % vastaajista kertoo viettävänsä aikaa kotona itsekseen useampana päivänä viikossa. Kotona itsekseen vietetty vapaa-aika voi olla työssäkäyvällä opiskelijalle hyvinkin tärkeää aikaa, kun taas työttömälle sosiaalisista piireistä väliinputoajalle kotona vietetty itsenäinen aika voi tarkoittaa aivan jotain muuta. Työpaikkaa ei ole helppo saada ja opiskelupaikkakaan ei aina heti aukea ensimmäisellä yrityksellä, jolloin kotona itsekseen vietetty aika ei tue nuoren aikuisen kehitystä ja kasvua eteenpäin. Työttömistä yli 70 % koki, että vapaa-aikaa on riittävästi ja heistä melkein kaikki kertoivat viettävänsä aikaansa päivittäin kotona itsekseen.

Töiden saanti on hyvin hankalaa ja opiskelupaikkaa ei monilla heti lukion tai ammattikoulun jälkeen ole, joten jotain tekemistä olisi hyvä olla.

Tietokoneella tai konsolilla 5-7 kertaa viikossa pelaa hieman vähemmän vastaajista. Vastaajista löytyy myös paljon sellaisia, jotka eivät pelaa ollenkaan. Tästä voidaan tehdä johtopäätös, että tietokoneella tai konsolilla pelataan joko paljon ja useana päivänä viikossa tai sitten vaihtoehtoisesti ei pelata ollenkaan. Suurin osa paljon pelaavista kuului nuorimpaan ikäryhmään ja valta osa heistä oli opiskelijoita. Pelaaminen voi olla sosiaalista toimintaa tai vaihtoehtoisesti se voi tarkoittaa nuoren aikuisen eristäytymistä kotiin pelaamaan itsekseen. Pelaaminen voi olla osalle nuorille aikuisista tärkeä tapa viettää vapaa-aikaa, kun taas toiset nuoret aikuiset kokevat tarvetta olla mukana esimerkiksi urheiluseuran toiminnassa.

Sosiaalinen media vie nuorten aikuisten elämästä aikaa usein ja lähes 80 % nuorista aikuisista viettää aikaansa sosiaalisessa mediassa lähes päivittäin. Tämä kertoo siitä, että sosiaalinen media on vakiinnuttanut asemansa nyky-yhteiskunnassa osana nuorten aikuisten elämää. Yhteisöllisyys sellaisen on jäänyt vähemmälle vapaa-ajan kehittyessä. Yli puolet vastaajista ei ole mukana minäkään yhteisön, järjestön tai muun seuran toiminnassa. Tämä kertoo siitä, että yhteisöllisyys ei nykypäivänä ole suuressa roolissa järjestö tai seuratoiminnan

muodossa. Kaikista vähiten seurojen ja järjestöjen toiminnassa mukana oli työttömiä, mikä on mielenkiintoista, sillä Järvenpään alueella on paljon seuroja ja järjestöjä. Tämä voidaan tulkita markkinoinnin kohtaamattomuutena tai mahdollisesti selittää siten, että työttömyys on nuorta aikuista passivoiva tekijä. Urheilu kuluu osan nuorten aikuisten elämään lähes päivittäin, sillä kolmasosa nuorista aikuisista kertoo urheilevansa 5-7 kertaa viikossa. Huomattavaa on myös se, että hieman yli kymmen prosenttia nuorista aikuisista ei harrasta urheilua ollenkaan. Urheilun puuttuminen nuoren aikuisen elämästä saattaa tarkoittaa sitä, että sosiaaliset kontaktit rajoittuvat kouluun ja työhön, jos vapaa-ajalla ei ole minkäänlaista tekemistä ja jos taas työpaikkaa tai opiskelupaikkaa ei ole, voisi nuoren aikuisen positiivista kehitystä eteenpäin kohti aikuisuutta edistää vapaa-ajan toiminnoilla, jotka olisi suunnattu juurikin nuorille aikuisille.

Anniskeluravintoloissa vietetään aikaa todennäköisesti yleensä viikonloppuisin, sillä yli puolet vastaajista kertoo käyvänsä anniskeluravintoloissa 1-2 kertaa viikossa. Huomattavaa on, että kolmasosa vastaajista ei vietä aikaansa anniskeluravintoloissa ollenkaan. 5-7 kertaa viikossa anniskeluravintoloissa aikaansa viettää hieman vajaa neljä prosenttia vastaajista. Voidaan olettaa, että tähän neljään prosenttiin kuuluu sellaisia henkilöitä, joilla ei välttämättä ole työ tai opiskelupaikkaa. Into käydä anniskeluravintoloissa hieman laantuu iän karttuessa. 18–19-vuotiaat ovat juuri täysi-ikäisiksi tultuaan innokkaimpia anniskeluravintoloissa kävijöitä ja valtaosa heistä käy niissä kerran tai kaksi viikossa. Työttömällä vastaajilla oli huomattavaa se, että heistä noin puolet ei käy anniskeluravintoloissa ollenkaan. Joukossa on kuitenkin myös heitä, jotka käyvät yli viisi kertaa viikossa. Kun näitä vastauksia verrataan vapaakentän vastauksiin, voidaan päätellä, että osa jättää käymättä anniskeluravintoloissa taloudellisista syistä. Osa kuitenkin käy paljon, koska muuta tekemistä ei oikein tunnu löytyvän.

Liian monet 18 vuotiaat eivät keksi muuta tekemistä, kuin ostaa kaljaa. Järjestetty toiminta nuorisotoimen kautta voisi olla vaihtoehto. 18 vuotta täyttäneet voisivat löytää sitä kautta uusia ystäviä, jos sellaisten hankkiminen on ollut vaikeaa. Syrjäytymisvaara vähenisi. Aika vähän on paikkoja missä voisi viettää viikonloppuisin aikaa selvin päin.

Kauppakeskuksissa ja kahviloissa ja ravintoloissa ajanviettäminen kuuluu nuorten aikuisten elämään 1-2 kertaa viikossa yli puolella. 5-7 kertaa viikossa kauppakeskuksissa, kahviloissa ja ruokaravintoloissa aikaansa viettää vain hieman yli kolme prosenttia vastaajista. Vastauksien perusteella voidaan sanoa, että näissä paikoissa ajan viettäminen on yleistä kaikissa ikäryhmissä, riippumatta siitä onko opiskelija, työssäkäyvä vai työtön. Moni vastaaja kuitenkin kertoi, että kauppakeskuksissa ja kahviloissa ja ravintoloissa ajan viettäminen on liian kallista.

4.3. Nuoret aikuiset ja kaverit

Nuorten aikuisten kokemukset vapaa-ajan riittävyydestä ovat suurin piirtein samat kaikissa ikäryhmissä. Kokemus siitä, ettei vapaa-aikaa ole riittävästi, kasvaa vähän vanhetessa. Työttömistä suurin osa oli sitä mieltä, että vapaa-aikaa on riittävästi, kun taas opiskelijoista ja työssäkäyvistä vain kolmannes oli samaa mieltä.

Nuorten aikuisten kokemus siitä, ettei ystäviä ole paljon, kasvaa vanhetessa. Yksinäisyyttä koettiin kuitenkin eniten 20–22-vuotiaiden keskuudessa, sillä heistä lähes 10 % oli sitä mieltä, että on yksinäinen. 18–19 vuotiailla vastaava luku oli noin 7 % ja 23-25-vuotiailla 8 %. Vastauksiemme perustella voidaan siis sanoa, että yksinäisyys on melko yleistä ja sitä koetaan kaikissa ikäryhmissä. Yksinäisyyden tunne viittaa ryhmän ulkopuolelle jäämiseen, joka voi helposti saada aikaan tunteen, että ei ole hyväksyty joukkoon. Jokainen ihminen kaipaa toiselta ihmiseltä läheisyyttä ja nähdyksi tulemistä.

Noin neljä prosenttia kaikista vastaajista kertoo, ettei kavereiden kanssa vietettyä aikaa ole lainkaan. Nuoren identiteetin rakentumisen kannalta olisi tärkeää viettää aikaa ikätovereiden kanssa, jotta voi peilata omia ajatuksiaan heidän ajatuksiinsa. Tällaisen reflektion pois jäädessä, on vaarana, että nuoren aikuisen minäkuva vääristyy. Monessa vapaamuotoisessa vastauksessa kerrotaan kavereiden löytämisen vaikeudesta, erityisesti jos opiskelupaikkaa tai työpaikkaa ei ole.

Olen muuttanut tammikuussa järvenpähän enkä vieläkään tunne täältä ketään, ainoat kontaktit muiden saman ikäisten on baarissa, koska muuta paikkaa en tiedä. Eikä kavereita sieltä oikein löydy.

Usein yksinäisyys johtuu jonkun tärkeän suhteen katkeamisesta, joka voi olla esimerkiksi paikkakunnalta muutto, läheisen kuolema, ero. Yksinäisyyden tunne tulee usein siitä, että monet totutut yhdessäolokuviot muuttuvat. Useimmiten tällainen yksinäisyys voidaan voittaa, elämään tulee muuta sisältöä ja uusia sosiaalisia kontakteja. Yksinäisyys voi liittyä masennukseen, ahdistukseen, opiskeluvaikeuksiin, heikkoon itsetuntoon ja itsearvostukseen, sopeutumisvaikeuksiin, uusien tilanteiden pelkoon tai uuteen elämäntilanteeseen. Vertaistuki ja yksinäisyydestä puhuminen on tärkeää, jonka vuoksi myös yksinäiset tulisi saada pidettyä mukana harrastuksissa ja muissa vapaa-ajantekemisissä. (Mielenterveyden keskusliitto 2015.)

4.4. Tiedon ja neuvonnan tarve

Iso osa nuorista aikuisista kaipaa apua luotettavan tiedon hankkimisessa koskien omaa elämäänsä, sillä vain neljännes vastanneista tietää, mistä luotettavaa tietoa voi saada. Varsinkin työttömien keskuudessa koettiin tarvetta luotettavalle tiedolle. Viidennes työttömistä ei tiennyt, mistä apua näihin asioihin voisi saada. Syynä tähän voi olla se, että tiedon haku on usein työlästä ja erilaisista virastoista voi olla vaikea saada aikoja. Tiedonhaun vaikeus voi johtaa siihen, että jotkut asiat jäävät hoitamatta tai saadaan väärää tietoa ja toimitaan sen mukaisesti.

Nuorimmasta ja vanhimmasta ikäryhmästä noin viidennes oli sitä mieltä, että kaipaa joskus luotettavaa aikuista juttukaveriksi. Keskimmaisessä ikäryhmässä tarve oli vähän suurempi. Tämä voi johtua siitä, että on muutettu pois vanhempien luota ja otettu etäisyyttä kodin aikuisiin tarkoituksena pyrkiä elämään itsenäisesti. Nuorimmalla ikäryhmällä monesti asuu vielä luotettava aikuinen samassa taloudessa tai vaihtoehtoisesti ei välttämättä kehdata myöntää aikuisen kaipuuta itsenäistymisen ja aikuistumisen kynnyksellä. Noin puolet vastanneista

kertoo tietävänsä, mistä voi löytää luotettavan aikuisen, jonka kanssa puhua. Varsinkin nuorin ikäryhmä kaipaa apua koulutukseen ja työhön liittyvissä asioissa ja vain kolmannes tietää, mistä apua tässä asiassa voi saada.

Mitä vapaa-aikaan tulee, osa vastaajista oli sitä mieltä, että vapaa-ajalle järjestetään varmasti toimintaa, mutta tiedotus ei vain ole kohdannut heitä. Osa koki haastavaksi sen, ettei tietoa vapaa-ajan tekemistä ole koottu yhteen paikkaan, vaan joutuu käyttämään paljon aikaa, kun etsiessä tietoja eri seurojen ja yhdistysten Internet -sivuilta.

4.5. Nuorten aikuisten suhde nuorisotyöhön

Nuorten aikuisten vastauksista voidaan kertoa, että nuorisotyön järjestämät vapaa-ajan toiminnot koetaan tarpeellisiksi myös yli 18-vuotiaille. Tuloksien perusteella yli 40 % vastaajista oli sitä mieltä, että nuorisotyötä tulisi tarjota myös yli 18-vuotiaille. Vähemmistö, vain noin kymmenesosa on eri mieltä nuorisotyön tarpeellisuudesta. Kun avataan vastauksia tarkemmin, voidaan kertoa, että 18–19 vuotiaista vähän yli 40 % toivosi nuorisotyön järjestävän vapaa-ajan tekemistä täysi-ikäisille. 20–22 vuotiaista noin 35 % ja 23–25 vuotiaista melkein puolet toivoi nuorisotyön järjestämiä vapaa-ajan toimintoja. Jokseenkin samaa mieltä väittämän kanssa oli kaikista vastanneista noin neljännes ja jokseenkin eri mieltä noin viidennes. Eri mieltä väittämän kanssa oli vain noin joka kymmenes vastaaja. Nuorisotyön vapaa-ajan palveluiden tarpeellisuutta osoittaa se, että kavereita kaivataan. Erilaisiin toimintoihin osallistumista nuorten aikuisten keskuudessa saattaa vähentää ennakkokäsitykset. Myös ensikertaa osallistuminen voi vaatia rohkeutta, jos ei paikalla ole etukäteen tiedossa tuttuja tai kavereita.

Paha sanoo kun en ole ikinä käynyt. Olen toki asunut vasta vähän aikaa Järvenpäässä. Järvenpäähän tultua ei ole yhtään kaveria ollut. En uskalla tai viitsi mennä nuorisotiloihin, esim. Myllytiellä S-marketin lähellä tai Kyrölässä Loimuun, koska tunnen itseni täysin outsideriksi. Surullista, kun ei löydä kaveria mutta minkäs teet.

Kun vastausten tuloksia verrataan nuorten aikuisten perusteluihin, voidaan todeta, että varsinkin vanhin ikäryhmä toivoo nuorisotyön palveluita kyselymme nuorimmalle ikäryhmälle. He perustelevat tarvetta sillä, että kokivat itse sellaisen toiminnan puuttuvan ollessaan nuorempia. Nuorisotyön vapaa-ajan toiminnan tarvetta perusteltiin myös sillä, että on vaikeaa saada töitä ja opiskelupaikkaa, joten myös vapaa-aikaa on paljon, mutta tekemistä vähän. Vastauksista käy ilmi myös se, että moni nuori yllättyy, ettei kahdeksantoistavuotiaille ole enää palveluita yhtä paljon kuin alle kahdeksantoistavuotiaille nuorille. Nuorisotyöltä kaivattiin apua itsenäistymisessä, koulu- ja työpaikan löytämisessä ja arjenhallintaan liittyvissä asioissa.

Perinteinen vapaa-ajan kahvilatoiminta konsoleineen, lautapeleineen ja vapaaehtoisella ohjatulla toiminnalla voisi saada mukavia asioita aikaan nuorten aikuisten keskuudessa. Tällaisessa toiminnassa voisi jakaa elämäkokemusta vanhojen ja nuorempien keskuudessa. Toiminta voisi olla mukavaa ajanviettoa ilman alkoholin läsnäoloa, leffan katselua ja vaikkapa musiikkiesityksiä.

Osa kyselyyn vastanneista koki, että osaa itse järjestää vapaa-ajan tekemistä. Muutama nuori aikuinen myös koki, että jos heille annetaan palveluita, on se varmasti nuoremmilta pois. Jokaisesta ikäryhmästä nousi myös muutama vastaus, jossa viitattiin kiireeseen ja siksi ei vapaa-ajan palveluille ole tarvetta. Moni nuori aikuinen tekee siis opiskelujen ohella töitä tai joutuu tekemään useampaa-kin osa-aikaista työtä saadakseen laskut maksettua ja elämisen turvattua.

Päivät kuluvat pitkälti töissä (itselläni neljä työtä), joten aikaakaan harrastamiseen ei enää pahemmin ole. ”

Töissä käyvien nuorten aikuisten pitää mieluummin itse rahoittaa ja hakeutua harrastusten pariin. Ilmaiset liikuntatilat olisivat hyviä. Ohjausresurssit mieluummin alle 18v.

4.6. Nuorten aikuisten kokemuksia vapaa-ajastaan Järvenpäässä

Nuorten aikuisten vastauksista nousi esille heidän toiveensa päihteettömästä tekemisestä. Moni nuori koki, ettei halua viettää aikaansa baareissa, kun ei itse välitä alkoholin käytöstä. Vastauksista nousi esille se, että Järvenpäässä on vaikeaa löytää tekemistä, koska erilaisia toimintoja ja tapahtumia ei mainosteta riittävästi. Vastanneista osa koki, että kahvilat menevät liian aikaisin kiinni ja jos jossain haluaa kokoontua iltasella, on paikka väkisinkin anniskeluravintola.

Järvenpäästä puuttuu nuorten aikuisten toiminta tai sitten ainakaan ole siitä tietoinen. Tarvittaisiin jotain, mikä toisi alueen nuoria aikuisia yhteen. Tuntuu että ajatellaan meille riittävän vain tuo viikonloppujen ryyppääminen.

Uutena järvenpääläisenä on välillä hankalaa tutustua oman ikäluokan ihmisiin, kun baarielämä ja iltaisin/yöllä kaupungilla norkoilu ei tunnu omalta tavalta viettää vapaa-aikaa. Kaipaisin rentoa yhdessäoloa esim. urheilun tai lautapelailun muodossa.

Monen nuoren aikuisen mielestä Järvenpäässä tehdään useat asiat hyvin. Yksi suurimmista kiitoksen aiheista oli vasta avattu skeittipuisto ja muutenkin Järvenpään kaupungin monipuolinen liikuntatarjonta. Useat peräänkuuluttivat sitä, että nimenomaan ilmaiset tai ainakin edulliset palvelut tulisi jatkossakin pitää hyvässä kunnossa, jotta kaikilla olisi varaa voida hyvin. Positiivista palautetta saivat nuorisotalot, joissa moni nuori aikuinen oli ennen täysi-ikäisyyttään viettänyt aikaansa.

Skeittiparkki oli hyvä uudistus. Jatkakaa samaan malliin. Järvenpäässä on muutenkin hyvät urheilumahdollisuudet ja runsas laji tarjonta. (Kamppailulajit, jääkiekko, salibandy, punttisalit, frisbeegolf, skeittipuisto, pururadat jne.) Lisäksi Järvenpäässä on melko paljon elävää musiikkia. Urheilumahdollisuuksia on myös nähdäkseni melko paljon tietoa liikenteessä, nuorisotomissa voisi tietysti enemmän ohjata nuoria urheilun pariin ja viedä tutustumaan eri lajeihin.

Nuorten aikuisten vastauksista nousi selkeä tarve kokoontumispaikalle, jossa voi päihteettömästi tavata uusia ihmisiä ja viettää aikaa kavereiden kanssa. Mo-

nen mielestä kahviloissa istuminen on liian kallista, koska niissä ei voi viettää aikaa ostamatta mitään. Moni kaipaisi tilaa, jossa voi pelailla ja jutella sekä käydä kahvilla. Aikuista, jonka kanssa jutella kaivattiin myös. Toisaalta osa koki, ettei aikuisten illoissa välttämättä tarvita niin sanottua valvojaa, vaan toimintaa voitaisiin järjestää itse.

Perinteinen vapaa-ajan kahvilatoiminta konsoleineen, lautapeleineen ja vapaaehtoisella ohjatulla toiminnalla voisi saada mukavia asioita aikaan nuorten aikuisten keskuudessa. Hieman elämäkokemusten jakamista vanhojen ja nuorempien keskuudessa, mukavaa ajanviettoa ilman alkoholin läsnäoloa, leffoja, vaikkapa musiikkiesityksiä.

Moni toivoi opiskelijabudjetille sopivia lajikokeiluja tai paikkoja joita voi käyttää ilmaiseksi. Erityisesti toivottiin liikuntamahdollisuuksia, kokoontumistiloja, neuvontaa ja ohjausta. Kokoontumistilojen ja nuorisokahviloiden tarvetta perusteltiin sillä, ettei Järvenpäässä ole juurikaan edullisia paikkoja, missä viettää aikaa kavereiden kanssa ja tavata uusia ihmisiä ilman alkoholin läsnäoloa. Monessa vastauksessa oli huomattavaa se, että nuoret aikuiset kaipaavat paikkaa, jossa olla vertaistensa joukossa. Vastaajien seassa oli myös jonkin verran kaupunkiin vastikään muuttaneita, jotka kokivat tutustumisen uusiin ihmisiin hankalaksi. Erityisesti tämä nousi esiin niiden joukossa, jotka kokivat, että ravintolaelämä ei ole heitä varten.

Osa koki, että olisi helpompi tutustua uusiin ihmisiin ja saada kavereita jonkin yhteisen tekemisen kautta. Muutama nosti esille bändikämppien ja bänditoiminnan vähäisyyden Järvenpäässä. Mainittiin myös, että olemassa olevat tilat ovat huonossa kunnossa. Muutamat nuoret naiset kokivat kiusalliseksi sen, ettei aikuisille järjestetä tarpeeksi omia harraste ryhmiä, vaan joutuu harrastamaan teini-ikäisten kanssa samoissa ryhmissä.

Olisi kiva jos olisi paikka jossa voisi vain viettää aikaa muiden yksinäisten nuorten kanssa. Järvenpäässä on paikkoja alle 18-vuotiaille joihin he voivat mennä, mutta yli 18-vuotiaille on todella vähän mahdollisuuksia. Oman kokemuksen mukaan on vaikea aloittaa uutta harrastusta koska "on liian vanha" joten paikan pitäisi olla sellaisillekin sopiva.

5. POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Valitsimme aiheeksemme järvenpääläisten nuorten aikuisten vapaa-ajan, aiheen ajankohtaisuuden takia ja lisäksi aiheesta ei löytynyt vastaavanlaisia tutkimuksia. Olemme molemmat työskennelleet Järvenpään Kaupungin nuorisotyössä, ja kokeneet pulmalliseksi sen, ettei täysi-ikäisiä nuoria voi ohjata oikein minkään vastaavan palvelun pariin. Oli mielenkiintoista saada todellista tietoa asiasta, josta oli muodostanut jo jonkinlaisen ennakkokäsityksen.

Kun aloitimme prosessin, olimme päättäneet, että haluamme käyttää aikaa kyselyn markkinointiin saadaksemme mahdollisimman paljon vastauksia. Kyselyyn vastasi kaiken kaikkiaan 253 nuorta aikuista, joista 168 oli naisia ja 85 miehiä. Olemme tyytyväisiä vastausten määrään sekä siihen apuun, jota saimme nuorten aikuisten parissa toimivilta tahoilta. Miespuolisten nuorten aikuisten vastausten määrä oli vähäisempi kuin naispuoleisten. Ikäryhmistä vaikein tavoitettava oli 20–22-vuotiaat, koska heitä ei ollut juurikaan oppilaitoksissa, eikä omissa verkostoissamme. Sosiaalisen median kautta saimme kuitenkin otoksen tästäkin ikäryhmästä.

Kun katsotaan tuloksia nuorten aikuisten vapaa-ajan viettotavoista, voidaan nostaa esille sosiaalinen media, jota nuoret aikuiset käyttävät lähes päivittäin. Vain harvat eivät käytä sosiaalista mediaa ollenkaan. Sosiaalisen median käyttö oli yhtä yleistä kaikissa tutkimissamme ikäryhmissä. Sosiaalista mediaa käytetään nykyään yhteydenpidon välineenä samalla tavalla, kun ennen soiteltiin tuttaville ja kavereille. Nykyään on arkipäivää lähettää kuvia ja ääniviestejä, joiden kautta sovitaan esimerkiksi tapaamisia ja tehdään yhteisiä suunnitelmia. Sosiaalinen media mahdollistaa yhteydenpidon myös sellaisten ihmisten välille, joille kasvokkain tapaaminen ei aina onnistu pitkien välimatkojen vuoksi. Sosiaalinen media voi osaltaan lisätä yhteisöllisyyttä, sillä tänä päivänä on helppo löytää saman henkisiä ihmisiä Internetin ja erilaisten puhelinsovellusten kautta. Sosiaalista mediaa voitaisiinkin lisätä yhteisöllisyyden tuottajana, sillä se mahdollistaa erilaisten ryhmien ja yhteisöjen yhteydenpidon jokaisen elämänrytmiin sopivana ajankohtana. Toisaalta sosiaalinen media voi osaltaan myös toimia päinvastoin,

jos se toimii ainoana yhteydenpidon välineenä ympäröiviin ihmisiin. Kasvokkain tapahtuvia kohtaamisia ei tule unohtaa, mutta yhdessä sosiaalinen media nuorten aikuisten kasvokkain tapahtuvien kohtaamisten lisäksi voi toimia positiivisena ja kehitystä eteenpäin vievänä tekijänä osana nuoren aikuisen elämää.

Halusimme saada tietoa nuorten aikuisten kaverisuhteista. Voidaan sanoa, että valtaosalla järvenpääläisiä nuorista aikuisista on ystäviä ja kavereita, joiden kanssa viettää aikaa. Neljä prosenttia vastanneista kuitenkin kertoi, että heillä on tuttavilla, mutta ei juurikaan ystäviä. Noin seitsemän prosenttia kaikista vastanneista kertoi olevansa yksinäisiä. Noin viidennes kertoi, että haluisi saada lisää kavereita, mutta vain puolet heistä tiesi, mistä niitä voisi saada. 18–19-vuotiaiden keskuudessa valtaosa tietää, mistä uusia kavereita voi löytää, mutta vanhetessa kavereiden löytäminen tuntui vaikkenevan. Erityisen huolestuttavana koimme sen, että yksinäisyyttä on paljon. Hälyttävää oli myös se, että nuorissa aikuisissa on ryhmä, jolla ei ole lainkaan kavereita, joiden kanssa viettää vapaa-aikaa. Mielestämme tämä on suuri ongelma ajateltaessa nuoren aikuisen kehittymistä. Jokainen meistä osaa varmasti aavistaa millaisia vaikutuksia yksinäisyydellä ja osattomuuden tunteella voi olla nuoren aikuisen terveen minäkuvan rakentumisen kannalta.

Vastauksien perusteella eniten vapaa-aikaansa anniskeluravintoloissa viettää kyselymme nuorin ikäryhmä. Tätä osaltaan selittää uutuuden viehäytys ja se, että valtaosalle 18–19-vuotiaista ravintolat ovat ainoita paikkoja, jossa voi viettää aikaa isolla porukalla. Vähiten aikaa anniskeluravintoloissa viettää vanhin ikäryhmä, joilla muutenkin kavereiden tapaaminen on vähentynyt. Eniten anniskeluravintoloissa käyvät opiskelijat, toiseksi eniten työttömät ja vähiten työssäkäyvät. Huomattavaa on, että miesten ja naisten välisiä eroja ei näistä vastauksista juurikaan löytynyt. Voidaan siis sanoa, että alkoholikäyttäytyminen on nykyään samankaltaista miehillä ja naisilla. Huolestuttavaa on, että vastaajien keskuudessa oli nuoria aikuisia, joiden elämään anniskeluravintoloissa käyminen kuuluu useamman kerran viikossa, varsinkin jos tämä tarkoittaa sitä, että myös alkoholia kuluu joka ilta. Anniskeluravintoloissa käyminen voi olla sosiaalinen tapahtuma, mutta jos alkoholia kuluu useana päivän viikossa, voi haittavaikutuksia nuoren aikuisen elämään alkaa näkyä.

Nuorisotyön palvelut usein mielletään vapaa-ajan puuhailuna, jossa nuoret saavat pelailta ja oleskella aikuisten valvomassa paikassa. Todellisuudessa nuorisotyöllä on kuitenkin paljon merkittävämpi rooli nuorten ihmisten elämässä. Nuorisotyön tehtävänä on neuvoa nuoria ja auttaa heitä löytämään luotettavaa tietoa nuoria koskevissa asioissa. Tämän vuoksi koimme, että opinnäytetyösämme on tärkeää selvittää nuorten aikuisten kokemuksia nuorisotyön tarpeellisuuteen. Nuorten aikuisten vastauksista kumpuaa tarve vapaa-ajan palveluille, jotka edesauttavat ajanviettoa saman ikäisten nuorten aikuisten kanssa. Tämä tarve puoltaa nuorisotyön jatkumoa 18-vuotta täyttäneille. Nykypäivänä on normaalia, että niin sanottu nuoruusikä venyy ja aikuistuminen on hitaampaa kuin esimerkiksi 20 vuotta sitten. Jos mietitään, että meidän kyselymme otanta oli 253 18–25-vuotiasta ja heistä vain kahdella oli lapsia, voidaan kertoa, että perheen perustaminen on siirtynyt myöhemmälle iälle.

Vastauksiemme perusteella voidaan kertoa, että nuorisotyö on ollut osana nuorten aikuisten elämää yli puolella vastanneista ja heistä iso osa kokisi nuorisotyön edelleen tarpeelliseksi. Nuorten vastauksista kävi ilmi, että täytettyään 18-vuotta koettiin jäämistä kaveriporukan ulkopuolelle, sillä täytettyään 18 vuotta, ei nuorisotaloille enää saa mennä. Osa koki, että olisi kaivannut edelleen paikkaa, jossa viettää aikaansa saman ikäisten nuorten kanssa. Osasta vastauksista kerrottiin, että on vaikea löytää omanikäistä seuraa ja samoin tekemistä. Erityisen vaikeaksi koettiin sellaisen seuran löytäminen, jonka kanssa viettää vapaa-aikaa samanlaisten mielenkiinnon kohteiden parissa. Kyselymme vastasi yllättävän moni kaupunkiin muuttanut nuori aikuinen, joka ei entuudestaan tuntenut ketään kaupungista. Useat kertoivat halustaan tutustua uusiin ihmisiin jonkun tekemisen kautta. Tämä koettiin kuitenkin hankalaksi, jos ei itse harrasta mitään joukkueurheilua tai vastaavaa, missä väkisinkin tulee tutustuneeksi muihin ihmisiin. Yhteisiä oleskelutiloja nuorille aikuisille toivottiin useammassa vastauksessa, joka osaltaan kertoo yhteisöllisyyden kaipuusta.

Ammatillisen koulutuksen puute, työpaikan puute, päihteet, ihmissuhdeongelmat ja taloudelliset ongelmat tuovat aikuisiällä sosiaalisen toimintakyvyn ongelmia. Valtaosan järvenpääläisistä nuorista aikuisista voidessa hyvin, on tärkeää

silti huomioida myös sellaiset nuoret aikuiset, joilla on mahdollisesti riskejä hyvinvoinnin heikkenemiseen näistä tekijöistä johtuen. Edulliset ajanviettopaikat luovat mahdollisuuden kaikille nuorille aikuisille kohdata vertaisiaan, mutta ne antavat mahdollisuuden myös sellaisille henkilöille, joilla ei taloudellisista syistä ole varaa osallistua muiden tahojen järjestämään toimintaan johtuen kalliista kustannuksista. Valtaosa erilaisista harrastuksista esimerkiksi maksaa, ja se saattaa olla osaltaan syynä siihen, että kaikilla ei ole varaa harrastaa liikuntaa juuri heille sopivassa muodossa.

Opinnäytetyömme materiaalia voidaan käyttää nuorisotyön kehittämiseen ja uusien työmuotojen luomiseen. Koska nuorisotyön ja nuorten aikuisten kokoontumispaikkojen tarve on selkeä, on tarpeellista miettiä, miten tähän tarpeeseen voidaan vastata. Tällaisina taloudellisina aikoina voi olla haastavaa saada lisäresursseja uusien työntekijöiden palkkaamiseen, mutta nuorten aikuisten itenäistymiseen voidaan yrittää kiinnittää huomiota uusien keinoin. Nuoria aikuisia voitaisiin opettaa yhteisöllisyyden rakentamiseen, kuten yhdistysten luomiseen tai kokoontumistilojen hankkimiseen.

Tiedämme että Järvenpäässä on paljon seuroja ja yhdistyksiä, jotka tuottavat vapaa-ajan tekemistä myös nuorille aikuisille, mutta jostain syystä mainonta ei tavoita kohderyhmää. Mielestämme kunnilla olisi hyvä mahdollisuus hyödyntää seurojen ja yhdistysten palveluita osana omaa strategiaansa tuomalla näitä palveluita esille. Osallisuutta voidaan lisätä jo pienelläkin panostuksella. Hyvinvointi ja positiivinen kasvu nuoresta aikuisesta kohti aikuista on tärkeää.

Prosessin aikana opimme nuorista aikuisista paljon. Vaikka tutkimuksessamme kyse oli vain pienestä ikäryhmästä, mahtui sen sisään monenlaisia elämäntilanteita ja tarpeita. Jos mietitään vapaa-ajan palveluiden suunnittelua, on varmasti pulmallista yrittää saada tämä ikäryhmä palveluiden pariin. Osa tästä ikäryhmästä käy töissä, pitää huolta itsestään ja löytää varmasti aikuisten palveluista sen minkä tarvitsee. Osa taas koki itsensä vielä nuoreksi, mutta palvelut eivät ole enää heidän käytettävissä, koska ne päättyvät monessa paikassa kun täyttää 18 vuotta. Vastauksista nousi esiin myös se, ettei kaikilla ole aikuista jonka

kanssa puhua tai eivät tiedä mistä saa luotettavaa tietoa omaan arkeensa liittyen. Erityisesti sellaiset nuoret aikuiset, joilla ei vanhemmat osaa tai pysty neuvomaan, jäävät huonompaan asemaan, kuin ne joilla on hyvät ja toimivat perhesuhteet. Vastaajien seassa oli myös muutamia, jotka olivat muuttaneet työn tai opiskelujen perässä ilman mitään tukiverkostoa. Myös heidän keskuudessaan oli heitä, jotka kaipaavat tietoa ja tukea arjen asioissa.

Vastauksien perusteella voidaan tulla johtopäätökseen, että nuorille aikuisille olisi tarpeellista saada yhteinen kokoontumispaikka, jossa jakaa ajatuksia ja tavata ihmisiä. Tällainen kokoontumispaikka voisi olla ratkaisu moneen ongelma-kohtaan, joka nostetaan esille esimerkiksi nuorisotakuusta puhuttaessa. Jos mietitään eriarvoisuuden vähentämistä ja syrjäytymisen ehkäisyä, tulisi kaikilla olla mahdollisuus tavata ikätovereitaan riippumatta taloudellisesta tilanteesta. Monista vastauksista nousi esille korkea kynnys aloittaa harrastusta tai uutta tekemistä yksin. Matalankynnyksen kohtaamispaikka nuorille aikuisille voisi toimia myös siihen, että nuoret aikuiset löytäisivät seuraa juuri heille mieleisiinsä harrastuksiin ja näin kynnys osallistua erilaisiin toimintoihin madaltuisi.

LÄHTEET

- Ahola, Jari 2015. Nuorisopäällikkö, Järvenpään kaupunki. Järvenpää. Henkilökohtainen tiedonanto 3.12.2015.
- Allianssi ry. 2015. Nuorista Suomessa: Tietoa nuorista, heidän asemastaan, elinoloistaan ja nuorisotyöstä 2014.
- Allianssi ry. 2015. Kunnallisen nuorisotyön tulevaisuusodotukset. Sälekarin kirjapaino Oy.
- Aikamatka arkeen 6/8: Vapaa-ajan ja mökkeilyn historia. Suomi 2012. Toimittaja Seppo Heikkinen. Haastateltavana sosiologian dosentti Anu-Hanna Anttila.
- Anttila, Pirkko 1998. Tutkimisen taito ja tiedon hankinta – Survey eli kyselytutkimus. Viitattu 15.12.2015. http://www.metodix.com/fi/sisallys/01_menetelmat/01_tutkimusprosessi/02_tutkimisen_taito_ja_tiedon_hankinta/09_tutkimusmenetelmat/21_survey_eli_kyselytutkimus
- Autio, Minna; Eräranta, Kirsi; Myllyniemi, Sami (toim.) 2008. Polarisoituva nuoruus? Nuorten elinolot –vuosikirja 2008. Helsinki: Hakapaino Oy.
- Arnett, Jeffrey Jensen 2000. Emerging Adulthood - A Theory of Development From the Late Teens Through the Twenties
- Dunderfelt, Tony 1992. Elämänkaaripsykologia Porvoo: WSOY
- Hankosalo, Joni; Launonen, Toni. 2011. Nuorten aikuisten ja työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten toiminnasta: Kuopion seurakuntayhtymän alueella.

- Helne, Tuula 2002. Syrjäytymisen Yhteiskunta. Helsingin yliopisto, Yhteiskunta-politiikan laitos. Stakes.
- Hauta-Aho, Henna; Tornivaara, Sanna-Maaria. 2009. Kirkosta kiinni! Helsinki: Kirjapaja
- Hurme, Vuokko; Lehtikangas, Maija. 2009. Kapinakirja: Aggressiokasvattajan käsikirja–koululaisesta aikuiseksi. (s.114-115) Helsinki: Vammalan kirjapaino Oy.
- Hyyppä, M. T. 2002. Elinvoimaa yhteisöstä. Sosiaalinen pääoma ja terveys. Jyväskylä: PS-Kustannus.
- Hyyppä, M.T. 2005. Me-hengen mahti. Jyväskylä: Ps-Kustannus.
- Juvonen, Pilvi 2001. Lähden mukaan, jos kutsutaan! : Vapaaehtoistyö Järvenpään seurakunnan nuorten aikuisten osallisuutta vahvistamassa. http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/15165/Juvonen_Pilvi.pdf?sequence=1
- Järvenpään Kaupunki 2015. Viitattu 2.12.2015. http://www.jarvenpaa.fi/index.tpl? sivu_id=459
- Kininsjärvi Jemina 2015. Järvenpään Siskot ja Simot. Järvenpää. Sähköpostiviesti 2.10.2015. Vastaanottaja Katri Lyly. Tuloste tekijän hallussa.
- Komonen, Katja; Suurpää, Leena & Söderlund Markus (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura.
- Lausvaara, Jari. 2014. Järvenpään kaupunki. Koko kaupunki tukemaan nuorten osallisuutta.

- Lyytinen, Paula, Korhonen, Mikko & Luutinen Haikki (toim.) 1995. Näkökulmia kehityspäykologiaan. Helsinki: WSOY
- Martikainen Liisa. 2006. Suomalaisten nuorten aikuisten elämään tyytyväisyyden monet kasvot. Jyväskylä University Printing House.
- Metsäpelto, Riitta-Leena; Feldt, Taru 2009. Persoonallisuuden käsitys psykologiassa. Teoksessa R-L. Metsäpelto, T.Feldt (toim.), Meitä on moniksi: persoonallisuuden psykologiset perusteet. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Mielenterveyden keskusliitto. Yksinäisyys. Viitattu 1.12.2015. <http://mtkl.fi/tietoa-mielenterveydesta/aikuisille/yksinaisyys/>
- Myllyniemi, Tomi 2013.
https://tietoanurista.fi/wp-content/uploads/2013/05/Nuria_liikkeell%C3%A4_verkko.pdf
- Nuorisotakuu 2015. Viitattu 15.12.2015 Nuorisotakuu auttaa eteenpäin.
http://www.nuorisotakuu.fi/nuorisotakuu/tietoa_takuusta
- Nyysölä Kari 2005. Kadonnutta sosiaalista pää omaa etsimässä. Tieteessä tapahtuu 5/2005, 13.
- Näre, Sari 2005. Nuorisotutkimus 23. – Sosialisatio ja sosiaalinen pääoma. 1-2.
- Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015. Kuntien nuorisotyö. Viitattu 9.11.2015.
http://www.minedu.fi/OPM/Nuoriso/nuorisotyoen_kohteet_ja_rahointus/kuntien_nuorisotyoe/?lang=fi
- Pekkarinen Elina, Vehkalahti Kaisa & Myllyniemi Sami 2015. Lapset ja nuoret instituutioiden kehüksissä. Helsinki. Unigrafia Oy 2012. (s. 41–42)

- Pöysä, Ville 2013. Aktiivisten havainnoinnista ulkopuolisten kuuntelemiseen? Nuorisotyön tutkimuksen sisällöt, menetelmät ja katvealueet. Nuorisotutkimusverkosto.
- Raha-automaattiyhdistys. Valtakunnallinen yksinäisyystutkimus. Toukokuu 2015.
- Risikko, Paula 2015. Ministeri Risikko: Syrjäytynyt nuori tarvitsee muutakin kuin koulutusta tai töitä. Viitattu 20.12.2015. http://www.nuorisotakuu.fi/nuorisotakuu/tietoa_takuusta/ajankohtaista/ajankohtaista_arkisto/ministeri_risikko_syrjaytynyt_nuori_tarvitsee_muutakin_kuin_koulutusta_tai_toita.108873.news?111820_o=10
- Sell, Anna 2007. Nuorisotutkimus. Pääkäyttömyys ja nuorten aikuisten muuttuvat elämäntyyli.
- Suutari, Minna 2001. Vallattomat marginaalit. Yhteisöllisyyksiä nuoruudessa ja yhteiskunnan reunoilla. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Yliopistopaino Oy.
- Terveystieteiden tutkimuskeskus 2015. Osallisuus. Viitattu 4.12.2015. <https://www.thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/eriarvoisuus/hyvinvointi/osallisuus>
- Tilastokeskus 2004. Vapaa-ajan sanakirjamääritelmät. Viitattu 3.12.2015. http://www.stat.fi/tup/hyvinvointikatsaus/hyka_2004_2_vapaa-aika4.html
- Turvallinen kaupunki 2015. Syrjäytyminen. Viitattu 12.12.2015. <http://www.turvallinenkaupunki.fi/turvallisuusteemat/sosiaalisesti-turvallinen-elinymparisto/taustatietoa/syrjaytyminen>
- Setlementti Louhela 2015. Monikulttuurinen työ. Viitattu 15.11.2015 <http://www.setlementtilouhela.fi/kansalaistoiminta/monikulttuurinen-tyo/>

Tilastokeskus 2014. Väestö iän (1-v.) ja sukupuolen mukaan alueittain 1980 – 2014 Viitattu 30.7.2015. http://pxweb2.stat.fi/Dialog/varval.asp?ma=050_vaerak_tau_104&path=../database/StatFin/vrm/vaerak/&lang=3&multilang=fi

Nuorisolaki 27.1.2006/72

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>

Soikkeli, Ulrika 2009. Turvaverkkoja tulevaan. Nuorten aikuisten toiminnan tarpeen kartoitus, työn kehittäminen ja toiminnan käynnistäminen Imatran seurakunnassa. http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/4834/Soikkeli_Ulrika.pdf?sequence=1

Olen yhteisön, järjestön tai seuran toiminnassa

Urheilen

Vietän aikaa anniskeluravintolassa

Vietän aikaa kauppakeskuksissa, kahviloissa tai ruokaravintoloissa

5. Olen ennen täysi-ikäisyyttäni viettänyt aikaa nuorisotyön toiminnassa. *

(Nuorisotaloilla, retkillä, leireillä tai tapahtumissa.)

Paljon
 Jonkin verran
 Silloin tällöin
 En ollenkaan

6. Toivoisin, että nuorisotyö järjestäisi vapaa-ajan toimintaa myös 18- vuotta täyttäneille. *

Jokseenkin samaa

Samaa mieltä

Jokseenkin eri

Eri mieltä

Miksi?

7. Vastaa väittämiin. *

	Jokseenkin samaa mieltä	Samaa mieltä	Jokseenkin eri mieltä	Eri mieltä
Minulla on tarpeeksi vapaa-aikaa	☐	☐	☐	☐
Minulla on paljon ystäviä	☐	☐	☐	☐
Minulla on paljon tuttuja	☐	☐	☐	☐
Minulla on muutamia tuttuja, mutta ei juuri ystäviä	☐	☐	☐	☐
Koen olevani yksinäinen	☐	☐	☐	☐
Haluaisin saada lisää kavereita	☐	☐	☐	☐
Tiedän, mistä uusia kavereita voi löytää	☐	☐	☐	☐

Kaipaen joskus apua päätöksenteossa (esim. koulutus, työ, ihmissuhteet)	☐	☐	☐	☐
Tiedän mistä voin saada apua päätöksenteossa	☐	☐	☐	☐
Kaipaan luotettavaa tietoa minun arkeani koskevista asioista	☐	☐	☐	☐
Tiedän mistä voin saada luotettavaa tietoa minun arkeani koskevista asioista	☐	☐	☐	☐
Kaipaan aikuista, jolle puhua	☐	☐	☐	☐
Tiedän mistä löydän luotettavia aikuisia, joiden kanssa voin jutella	☐	☐	☐	☐
Tarvitsen apua koulutukseen tai työhön liittyvissä asioissa	☐	☐	☐	☐
Tiedän mistä saan apua koulutukseen tai työhön liittyvissä asioissa	☐	☐	☐	☐

8. Omia ajatuksiasi nuorten aikuisten vapaa-ajasta Järvenpäässä *

1000 merkkiä jäljellä

Liite 2. Kyselyn saateteksti sosiaaliseen mediaan

18-25-vuotiaat järvenpääläiset!

Teemme opinnäytetyötä 18-25-vuotiaiden vapaa-ajasta Järvenpäässä ja tavoitteenamme on tutkia nuorten aikuisten kokemuksia omasta vapaa-ajastaan.

Tutkimuksen tulokset tulevat Järvenpään kaupungin käyttöön. Vastaamalla kyselyyn vaikutat siihen, että tutkimuksellamme saamme mahdollisimman kattavan kuvan nuorten aikuisten vapaa-ajasta Järvenpäässä. Kyselyn tuloksia voidaan käyttää nuorisotyön kehittämisessä. Kyselyssä ei kysytä nimeäsi tai muita henkilötietojasi. Kyselyn vastaukset hävitetään opinnäytetyön julkaisun jälkeen.

Jos kuulut kohderyhmään, niin klikkaa alla olevaa linkkiä. Kyselyyn vastaaminen vie aikaa n. 2-10 minuuttia.

<https://www.webropolsurveys.com/Answer/SurveyParticipation.aspx?SDID=Fin995492&SID=0878ba78-585b-4243-9a96-f5ddfddb5f1c&dy=404341829>

Kiitos avusta. -Tätä linkkiä saa jakaa! Kysely auki 19.11. saakka!

HUOMIO18-25-vuotiaat järvenpääläiset!

**Teemme opinnäytetyötä 18-25-vuotiaiden vapaa-ajasta
Järvenpäässä ja tavoitteenamme on tutkia nuorten aikuisten
kokemuksia omasta vapaa-ajastaan.**

Tutkimuksen tulokset tulevat Järvenpään kaupungin käyttöön.
Vastaamalla kyselyyn vaikutat siihen, että tutkimuksellamme
saamme mahdollisimman kattavan kuvan nuorten aikuisten vapaa-
ajasta Järvenpäässä. Kyselyn tuloksia voidaan käyttää nuorisotyön
kehittämisessä. Kyselyssä ei kysytä nimeäsi tai muita
henkilötietojasi. Kyselyn vastaukset hävitetään opinnäytetyön
julkaisun jälkeen.

Kyselyyn vastaaminen vie aikaa n. 2-10 minuuttia.

Kiitos!

Liite 4. Yhteydenotto oppilaitoksiin

Hei,

Teemme opinnäytetyönämme tutkimusta nuorten aikuisten vapaa-ajasta Järvenpäässä. Tarkoituksenamme on selvittää 18–25-vuotiaiden kokemuksia vapaa-ajastaan Järvenpäässä. Tutkimuksen tulokset tulevat Järvenpään kaupungin käyttöön. Kyselyn tuloksia voidaan käyttää nuorisotyön kehittämisessä. Kyselyssä ei kysytä nimiä tai muita henkilötietoja. Kyselyn vastaukset hävitetään opinnäytetyön julkaisun jälkeen.

Olisimme halukkaita tulemaan oppilaitoksellenne markkinoimaan kyselyämme. Käytännössä tarkoittaisi sitä, että tulisimme koululenne (esimerkiksi ruokalaan/aulaan, jossa kulkee paljon ihmisiä) keräämään vastauksia kyselyymme. Mukana meillä olisi muutama tabletti, jonka kautta voi vastailla. Lisäksi mukana meillä on paperiset version kyselylomakkeista.

Kysymmekin, että saammeko tulla "teille" kylään? Jos tämä sopii, niin sovitaanko joku tietty päivä vai saammeko tulla vaikkapa päivän varoitusajalla käytävälle jututtamaan ihmisiä? Onko teillä ajatuksia, minne meidän kannattaa koulullanne sijoittua?

Alla vielä linkki kyselyyn.

<https://www.webpolsurveys.com/Answer/SurveyParticipation.aspx?SDID=Fin995492&SID=0878ba78-585b-4243-9a96-f5ddfddb5f1c&dy=1365151358>

Soittakaa tai laittakaa viestiä, jos joku mietityttää. Kiitos etukäteen!

Kyselylomakkeen linkkiä saa myös laittaa eteenpäin lukion opiskelijoille sähköisesti.

Ystävällisin terveisin

Katri Lyly ja Jenny-Maria Poutiainen